

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Перник, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и девети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ**

Членове: **БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ**
Камелия Г. Ненкова

при участието на секретаря **КАТЯ ХР. СТАНОЕВА**
в присъствието на прокурора **Албена Михайлова Стоилова (ОП-Перник)**
като разгледа докладваното от **Камелия Г. Ненкова** Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211700600281 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

С ПРИСЪДА № 260044 от 08.07.2021 г. Пернишкият районен съд е признал подсъдимия **Д. Д. Д.**, с ЕГН *****, род. на *** в гр.Б., настоящ и постоянен адрес: **, **, **, **, **, длъжност и месторабота- „****“ на ТД„Салюшън Фор Ю-България“ООД, ЕГН: *****, за виновен в това в периода от 10.12.2014г. до 27.02.2015г., в градовете: И., С. З., Р., В., Б., П., Д., С., Г., В. Т., В., Г. Д., С., П., П., С., А., З., З., С. и П. в условията на продължавано престъпление с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил/публикувал обяви за работа в чужбина в различни интернет сайтове/ и поддържал заблуждение у лицата: А. С. Б., Т. И. Г., А. Х. Х., О. Г. К., Й. Д. Д., М. С. И., Т. И. З., В. И. Л., М.Х. М., М. И. К., Д. К. И., А. М. Д. В. В. В., И. Г. Ч., С. И. Н., С. М. С., А. Ю. Б., Ю. Ш. Д., А. М. П., М. М. Г., П. П. Д., Б. М. Д., А. Б. Г., П. Д. Г., С. Д. Н., С. Л. С., Д. Й. М., Д. Е. О., Л. Н. Н., Р. В. К., Б. И. И., Х. А. З., П. Р. Х. и Й. Б. Г. /че ще им осигури работа в чужбина/, като се е представил за длъжностно лице и с това причинил на същите имотна вреда на обща левова равностойност **18 982,07** лева, а именно:

На 10.12.2014г. в гр.И. с цел да набави за себе си Имотна облага, се е представил за длъжностно лице - супервайзор/отговорник във фирма „RMP solution“, й е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ й поддържал заблуждение у А. С. Б./че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на

250британски лири(паунда),равняващи се на 619,13лева;

На 11.12.2014г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-супервайзор, и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Т. И. Г. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250британски лири (паунда), равняващи се на 616,83лева;

На 11.12.2014г. в гр.Р. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице- супервайзор и е възбудил /публикувал обява за работа във *** интернет сайт/ и поддържал заблуждение у А. Х. Х. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250 британски лири (паунда), равняващи се на 616.83 лева;

На 16.12.2014г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у О. Г. К. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250 британски лири (паунда),равняващи се на 613,88 лева;

На 23.12.2014г. в гр.Б. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа във *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Й. Д. Д. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250британски лири(паунда),равняващи се на 621,53лева;

На 29.12.2014г. в гр.П. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил/публикувал обява за работа в гр.Л. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у М. С. И. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250 британски лири (паунда), равняващи се на 623,51 лева;

На 29.12.2014г. в гр.Д. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Т. И. З./че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250британски лири (паунда),равняващи се на 623,51лева;

На 30.12.2014г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице - супервайзор и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у В. И. Л. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250британски лири (паунда), равняващи се на 625,03лева;

На 05.01.2015г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага се е представил за длъжностно лице - супервайзор, и е възбудил/публикувал/ обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у М. Х. М. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 115 британски лири (паунда), равняващи се на 287,36 лева;

На 07.01.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил/публикувал обява за работа във *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у М. И. К. /че ще осигури на него и на баща му работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 500 британски лири(паунда), равняващи се на 1250,05лева;

На 09.01.2015г. в гр.Г. с цел да набави за себе си имотна облага се е представил за

длъжностно лице - супервайзор, и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Д. К. И. /че ще и осигури работа в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 250,00британски лири(паунда), равняващи се на 626,95лева;

На 09.01.2015г. в гр.Г. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-супервайзор, и е възбудил /публикувал обява за работа *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у А. М. Д. /че ще й осигури работа в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 250,00 британски лири(паунда), равняващи се на 626,95лева;

На 09.01.2015г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у В. В. В. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250,00британски лири (паунда), равняващи се на 626,95лева;

На 09.01.2015г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-супервайзър и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у М. Х. М. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 135британски лири(паунда), равняващи се на 338,55лева; На 12.01.2015г. в гр.В. Т. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-супервайзър и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у И. Г. Ч./че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 250британски лири(паунда), равняващи се на 627,59лева;

На 04.02.2015г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайта/ и поддържал заблуждение у С. И. Н. /че ще осигури работа за нея и за сина й В. Е. В. в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 520,00 британски лири (паунда), равняващи се на 1 353,15лева;

На 04.02.2015г. в гр.Д. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-мениджър на „SOLWAY FOODS“ и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у С. М. С. /че ще й осигури работа в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 260британски лири (паунда), равняващи се на 676,58 лева;

На 04.02.2015г. в гр.Д., с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-мениджър на „SOLWAY FOODS“, и е възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у А. Ю. Б. /че ще й осигури работа в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 260британски лири (паунда), равняващи се на 676,58лева;

На 06.02.2015г. в гр.В. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у С. И. Н. /че ще осигури работа за племенника й И. Р. Й. в ***/ и с това и причинил имотна вреда в размер на 260,00британски лири (паунда),равняващи се на 680,47лева;

На 09.02.2015г. в гр.Г. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Ю. Ш. Д./че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 260британски лири(паунда), равняващи се на 685,79лева;

На 09.02.2015г. в гр.Г. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у А. М. П. /че ще му осигури работа в ***/ и е това му причинил имотна вреда в размер на 260британски лири(паунда),равняващи се на 685,79лева;

На 09.02.2015г. в гр.Г., с цел да набави за себе си имотна облага,възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у М. М. Г. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 260британски лири(паунда), равняващи се на 685,79лева;

На 09.02.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у П. П. Д. /че ще му осигури работа в ***/ и с това му причинил имотна вреда в размер на 260,00британски лири(паунда), равняващи се на 685,79лева;

На 13.02.2015г. в гр.П. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Б. М. Д. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 236,00лева;

На 13.02.2015г. в гр.П. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у А. Б. Г.че ще му осигури работа в Г./ и е това му причинил имотна вреда в размер на 120евро, равняващи се на 234.70лева;

На 16.02.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у П. Д. Г. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 240,00лева;

На 18.02.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у С. Д. Н. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 235лева;

На 18.02.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у С. Л. С./че ще му осигури работа в Г./ и с това причинил на М. С. Л. имотна вреда в размер на 230лева;

На 19.02.2015г. в гр.А. с цел да набави за себе си имотна облага, се е представил за длъжностно лице-супервайзър и с възбудил/публикувал обява за работа в *** в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Д. Й. М./че ще й осигури работа в ***/ и с това й причинил имотна вреда в размер на 260британски лири(паунда), равняващи се на 689,14лева;

На 23.02.2015г. в гр.З с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Д. Е. О./че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 234,70лева;

На 24.02.2015г. в гр.П. с цел да набави за себе си имотна облага възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у , Л. Н. Н. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 235лева;

На 24.02.2015г. в гр.П., с цел да набави за себе си имотна облага се е представил за длъжностно лице-*** на „Виста Витае“ЕООД и е възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Р. В. К. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 235лева;

На 25.02.2015г. в гр.З. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Б. И. И. /че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил на имотна вреда в размер на 234,12лева;

На 25.02.2015г. в гр.С. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Х. А. З./че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 234,70лева;

На 27.02.2015г. в гр.З. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил /публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у П. Р. Х. /че ще му осигури работа в Г./ и с това причинил на К. А. Й. имотна вреда в размер на 234,12лева;

На 27.02.2015г. в гр.П. с цел да набави за себе си имотна облага, възбудил/публикувал обява за работа в Г. в интернет сайт/ и поддържал заблуждение у Й. Б. Г./че ще му осигури работа в Г./ и с това му причинил имотна вреда в размер на 235лева, като измамата е извършена повторно и представлява НЕмаловажен случай /след като е бил осъждан по НОХД № 1111/2014г. по описа на Районен СЪД-гр.П.- Влязъл в сила на дата 08.04.2014г. и по НОХД № 1110/2014г. по описа на Районен съд-гр.П.- Влязъл в сила на дата 08.04.2014г./- поради което на осн. **чл.210 ал.1 т.1 и т.4** вр. **чл.209 ал.1** вр. **чл.28 ал.1** вр. **чл.26 ал.1** вр. **чл.54** вр. **чл.58а ал.1** от НК, ПРС го е осъдил на наказание “Лишаване от свобода“ за срок 3/три/години и 3/три/месеца, който срок е намалил с 1/3 и е определил окончателно наказание в размер на 2/две/години и 2/два/месеца. Определен е бил и на основание **чл.57 ал.1 т.2 б“в“** ЗИНЗС първоначален „строг“ режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“. С присъдата на осн. **чл.59 ал.1 пр.1-во** и **II-ро т.1 пр.1-во** НК е било приспаданото времето, през което на подсъдимия Д. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ с Определение на ПРС от 27.8.2020г.- л.51-т.ХХ /влязло в сила на 02.1Х.2020г./ до привеждането ѝ в изпълнение. На осн. **чл.189 ал.3** НПК, подсъдимият Д. е бил осъден да заплати общо сумата от 1 722,38 лева, от които по сметка на ОД-МВР- Б. - сумата от 912,68 лева, а по сметка на ОД-МВР-П. - сумата от 809,70 лева за разноски, направени в досъдебното производство.

В срока по **чл. 319** НПК срещу присъдата е постъпил протест от Районна прокуратура - Перник, подаден чрез прокурор С.. Обосновава се нейната неправилност в частта ѝ, касаеща определеното наказание, като се твърди, че същото е явно несправедливо. Иска се нейното изменение, чрез увеличаване размера на наложеното на подсъдимия наказание. Не е направено искане за събиране на доказателства във въззивното производство. Подсъдимият Д.Д. е депозирал писмени възражения срещу протеста, в които излага подробни съображения за законосъобразността на присъдата. Счита, че така определеното му наказание е съответно на целите, заложили в разпоредбата на **чл. 36** НК и моли за потвърждаване на присъдата, като също не е направил искане за събиране на доказателства във въззивното производство.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, Представителят на Окръжна прокуратура - Перник изразява становище, че протестът е основателен. Излага съображения в своята пледоария, че поддържа протеста на РП Перник, тъй като счита, че определеният и наложен на подсъдимия размер на наказанието "Лишаване от свобода" е занижен, поради което не биха се постигнали целите на това наказание. Сочи, че почти изчерпателно са посочени отегчаващите отговорността обстоятелства в мотивите към протестираната присъда, поради което само добавя като съображения, че са налице повече от едно квалифициращо деянието обстоятелство и че не следва да се отчитат като смекчаващи такива семейното положение, както и обстоятелството, че подсъдимият е *** на фирма. Като единствено смекчаващо отговорността обстоятелство посочва, че следва да се отчете периодът от време, който е изтекъл към настоящия момент от момента на извършване на деянието, макар това да се дължи на обективни причини, доколкото са налице множество пострадали из цялата страна, което е затруднило и провеждането на досъдебното производство. При наличието на това единствено смекчаващо отговорността обстоятелство счита, че размерът на наказанието "Лишаване от свобода" следва да бъде определен над средния и съответно, с оглед реда, по който е протекло производството, да бъде редуциран с 1/3.

Защитникът на подсъдимия- адв. Я., застъпва контра теза на тази изложена от прокуратурата, като сочи, че счита, че протестът на РП-Перник е неоснователен и бланкетен. Относно отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства не смята, че наложеното наказание е занижено. Сочи, че подсъдимият е имал добро процесуално поведение, съдействал е за разкриване на престъплението, налице е неговото самопризнание, като твърди, че същият има и добри характеристични данни, родител е на две деца и грижовен съпруг. Относно отегчаващи вината обстоятелства единствено според защитата можело да се приеме, че при условията на чл.28 т.е. при условията на повторност е извършено престъпление, за което подсъдимият е бил осъден пред първата инстанция. Счита, че присъдата, която трябва да бъде постановена следва да е при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Излага доводи, че смята постановената от първата инстанция присъда за правилна и законосъобразно и моли за нейното потвърждаване. Счита, че въззивният съд съгласно чл.314 НПК следи и може да провери изцяло правилността на присъдата и в тази връзка счита, че следва да бъде приложен чл.57 ал.1 т.3 от ЗИНЗС относно режима на изтърпяване на наказанието, като моли на подсъдимия да се определи вместо „строг”, „общ” режим на изтърпяване на наказанието. Подсъдимият Д. Д. Д. се присъединява към казаното от своя защитник, като моли за му бъде изменен режимът от строг режим в общ, за да може да работи и да помага на жена си, като в последната си дума моли за потвърждаване на присъдата.

Пред въззивната инстанция са изискани по служебен път и приети по делото следните писмени доказателства- служебно изискана справка за съдимост от РС Перник, видно от която подсъдимият е осъждан общо 12 /дванадесет/ на брой пъти, както и справка за изтърпяната част и задържанията на подсъдимия, която е издадена от Затвора Бобов дол, видно от която до деня на справката -29-09.2021 г.същият е излежал времето от 1 г. и 1 месец лишаване от свобода /в това число и времето, когато е бил с най- тежката МНО/.

Пернишкият окръжен съд като провери обжалвания съдебен акт с оглед на сочените доводи и изцяло служебно по реда на чл. 313 и 314 от НПК, намери че

подаденият протест за основателен. Това е така по следните съображения:

Съдебното следствие пред първоинстанционния съд е протекло по реда на диференцираната процедура по [чл. 371, т. 2 от НПК](#). Подсъдимият Д. Д. Д., доброволно, съзнателно и при яснота за последиците от това, е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като изрично се е съгласил да не се събират доказателства за тях. Първата инстанция, след като е направила констатацията, че направеното самопризнание намира подкрепа в доказателствата по делото е обявила, че при постановяване на присъдата ще се ползва от тях и самопризнанието на подсъдимия, и е разгледала делото в посочената диференцирана процедура. В процедурата по [чл. 371, т. 2 от НПК](#) признаването на фактите, обхваща тези описани в обвинителния акт, като съгласно [чл. 373, ал. 3 от НПК](#) в мотивите на присъдата съдът приема за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт.

По делото освен това, съдът намира, че са събрани всички доказателства, необходими за всестранното му изясняване. Въз основа на тях, и с оглед характера на производството- по реда на чл. 371, т. 2, вр. чл. 370 НПК, районен съд Перник е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи относно авторството на деянието и вината са правилни. Установено е по несъмнен начин, че авторството на подсъдимия в извършването на престъплението, за което му е било повдигнато обвинение при фактическата обстановка посочена в обвинителния акт, а именно и в съответствие с разпоредбата на чл. 373, ал. 3 от НПК първостепенният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д. Д. Д.-род. на *** в гр.Б., настоящ и постоянен адрес: ***, ***, ***, ***, ***, ***, длъжност и месторабота-„***“ на ТД„Салюшън Фор Ю-България“ООД, ЕГН: *****, понастоящем в Затвора в ***.

Подсъдимия Д. Д. Д. е осъждан многократно- общо 12 на брой пъти –в това число и освобождаван по реда на чл.78а НК и веднъж е осъждан като непълнолетен/, като осъжданията имащи значение относно процесното деяние са, както правилно е посочил и първостепенният съд, осъжданията по:

НОХД № 1111/2014г. по описа на Районен съд-гр.П., като съдебният акт /Определение за одобряване на споразумение/ е Влязъл в законна сила на дата 08.04.2014г. за извършено престъпление по **чл.209** ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 10/десет/месеца, чието изтърпяване се отлагало с изпитателен срок, на основание разпоредбата на чл.66 ал.1 НК от 3/три/години за извършено престъпление в периода м.Януари-25.П.2013г.

НОХД № 1110/2014г. по описа на Районен съд - гр. П., като съдебният акт /Определение за одобряване на споразумение/ е Влязъл в законна сила на дата 08.04.2014г. за извършено престъпление по **чл.209** ал.1 НК за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 6/шест/месеца, чието изтърпяване се отлагало с изпитателен срок, на основание разпоредбата на чл.66 ал.1 НК от 3/три/години за извършено престъпление в периода м.Януари.2013г.

Наказанията по горните две влезли в присъда формират и „повторноста“ по

смисъла на чл.28 НК относно която е привлечен същия в качеството му на обвиняем по делото и впоследствие на подсъдим след предаването му на съд.

НОХД № 2058/2014г. по описа на Районен съд - гр. Б., като съдебният акт/Определение за одобряване на споразумение/ е Влязъл в законна сила на дата 20.05.2014г. за извършено престъпление по чл.144 ал.3 вр.ал.2 вр. ал.1 НК за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 6/шест/месеца, чието изтърпяване се отлагало с изпитателен срок, на основание разпоредбата на чл.66 ал.1 НК от 3/три/години за извършено престъпление на 25.VI.2013г.

Процесното престъпление е извършено/периода от 10.12.2014г. до 27.02.2015г./ в срока на отлагане на горните наказания, а именно в 3/три/годишния такъв,като горните наказания към настоящия момент не са приведени в изпълнение с присъдата, поради липса на пълни данни касаещи същите,както и налични към момента други дела в страната на производство,което ще бъде направено по реда на чл.306 ал.1 т.1 и т.2 от НПК допълнително, като видно от справката за съдимост на лицето, за същото са били налице и други производства по кумулиране на наказания по предходни осъждания и налагане на най-тежкото от тях, като е налице и едно приложение на чл. 24 НК и увеличаване на наложеното най-тежко наказание /описано по-долу/.

НОХД № 30059-2015г. по описа на Районен съд-гр.М., като съдебният акт /Определение за одобряване на споразумение/ е Влязъл в законна сила на дата 27.04.2015г. за извършено престъпление по **чл.209** ал.1 НК за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7/седем/месеца, чието изтърпяване се отлагало с изпитателен срок, на основание разпоредбата на чл.66 ал.1 НК от 3/три/години за извършено престъпление в периода м.Март.2013г.

НОХД № 1343/2016г. по описа на Районен съд-гр.Б., като съдебният акт /Определение за одобряване на споразумение/ е Влязъл в законна сила на дата 07.07.2016г. за извършено престъпление по **чл.209** ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК за което му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1/една/година/ и бшест/месеца, чието изтърпяване се отлагало с изпитателен срок, на основание разпоредбата на чл.66 ал.1 НК от 3/три/години за извършено престъпление в периода 15.Януари-15.ІІІ.2013г.

С ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 934/02.XII.2016г. по ЧНД № 1399/2016г. на Районен съд – гр.Б. е определено и наложено едно ОБЩО най-тежко наказание по: НОХД/4483/2013г. на РС-гр.Б., НОХД № 5080/2013г. на РС-гр.Б., НОХД № 1111/2014г. на РС-гр.П., НОХД № 1110/2014г. на РС-гр.П., НОХД № 2058/2014г. на РС-гр.Б., НОХД № 30059/2015г. на РС-гр.М., и НОХД № 1346/2016г. на РС-гр.Б., а именно наказание „Лишаване от свобода“ 1/една/година и 6/шест/месеца,което по реда на чл.24 НК е увеличено за срок от 2/две/години, като на осн. чл.66 НК изтърпяването на така определеното и увеличено общо най-тежко наказание е отложено за срок от 3/три/години.

При тази наситена откъм криминални деяния съдимост за лицето и то преимуществено за престъплението измама по смисъла на основания състав на това престъпно деяние- чл. 209 НК, то по делото, съдът е приел следната **фактическа страна, установена по делото и описана и в обвинителния акт, с който лицето е било предадено на съд, а именно:**

В края на 2014г. подсъдимият Д. Д. Д. след като пребивавал известно време в *** и се завърнал в страната се нуждаел от парични средства, които решил да си набави по измамлив начин, въвеждайки в заблуждение различни лице, че ще им осигури работа в чужбина- *** и Г., за което същите следвали за тази „услуга“ да му преведат съответни суми пари, като подсъдимият нямал и намерение изначално да извършва реално такава дейност, като имал користната цел да си набави средства по един неправилен начин.

Решението на подсъдимия Д. Д. Д. било да използва за целта възможностите на глобалната мрежа Интернет, за да въвежда в заблуждение/затруднени трудово лица по страната/ кандидати за работа в чужбина, като ги въведе в заблуждение, че може да им осигури работа в *** и Г. при определени условия, след като същите му преведат по банков път на посочени от него банкови сметки, определени от него парични суми, с което да им причини имотна вреда.

Подсъдимия Д. Д. Д. разполагал за набелязаната цел с лаптоп марка/модел „Тошиба Satellite“, ведно със зарядно устройство и рутер, посредством които осъществявал връзка с Интернет, като същият внимателно обмислил начина, по който ще реализира своята престъпна дейност, така че хем да набави за себе си паричните суми от лицата, които въведе в заблуждение, хем да остане анонимен за тях, за което щяла да способства и интернет комуникацията с бъдещите му „клиенти“.

Тъй-като подсъдимият вече има опит в измамите точно от този вид и характер, което е видно и от справката му за съдимост, то същият уповавайки се и на предходния си престъпен опит в измамите, изготвил в представите си стриктен план за действие и пристъпил към реализацията му последователно и неотлъчно, като започнал с това, че предвид съдимостта му следва да обезпечи начин неговата самоличност да остане скрита за жертвите му. В изпълнение на тези си намерения, същият решил, че трябва да намери на първо време лице/а от чието име да действа и да се представя пред бъдещите кандидати за работа. Поради това, същият сметнал, че като начало трябва да намери лице, което да бъде титуляр на банковата сметка, по която щели да се превеждат паричните средства, за да не фигурира там неговото име, известно сред криминалните среди /и органите на МВР/, поради което и по този начин подсъдимият Д. Д. Д. се надявал да насочи в погрешна посока евентуално бъдещите разследвания на полицията във връзка с намислените от него измами. Замисълът на подсъдимия Д. Д. Д. включвал и обстоятелството, че това лице, под чиято самоличност щял да действа, не трябвало да познава самия него/без подробности за подсъдимия, имена, адреси и др./ за да не би могло да насочи полицейските органи.

В изпълнение на този свой план на неустановена по делото дата-в периода от последните дни на месец ноември 2014г. до 01.12.2014г. -подсъдимият Д. Д. Д. се свързал със свидетеля С. И. Х.. Последният по същото време се препитавал като хамалин, търсейки клиенти на площада в гр.Б.. Именно там подсъдимият Д. Д. Д. се срещнал със свидетеля - С. Х., на когото се представил под името „****“,при което му предложил бърз и лесен начин да изкарва допълнително парични средства при следните условия: свидетелят С. И. Х. трябвало да открие на свое име банкова сметка, като той е титуляр на същата и по нея следвало да постъпват парите от „шефовете“ на „****“, като за конкретните постъпления/дати ,суми/ последният щял да го информира; при това св.С. И. Х. трябвало да отива и да изтегля така постъпилите парични средства; в замяна на тази „услуга“ щели да му бъдат предоставяни от „****“ по 10% от всички изтегляни пари. Необходимостта от откриване на банковата сметка на чуждо име/т.е. на името на св.С. И. Х. „****“ обяснил на св.С. И.Х. с желанието на „шефовете“ „да не

плащат данъци“. Свидетелят С. И. Х. веднага се съгласил, макар да си давал сметка, че в същото има нещо нередно.

На дата 03.12.2014г. св.С. И. Х., придружен от подсъдимия Д. Д. Д. отишъл в клон в гр.Б. на „Първа инвестиционна банка“ АД, където на свое име открил сметка с IBAN: ***.

След това издадените документи за откритата сметка св.С. И. Х. дал на подсъдимия Д. Д. Д.. Освен това подсъдимият Д. Д. Д. предоставил отделен свой телефонен номер на св.С. И. Х., по който да поддържат връзка помежду си.

Същевременно подсъдимият Д. Д. Д. предварително се снабдил с голям брой СИМ-карти с различни телефонни номера, които възнамерявал да ползва за организираното начинание. Всички тези СИМ-карти не били регистрирани на негово име. След така старателно проведената подготовка, подсъдимият, Д. Д. Д. пристъпил към реализация на своите намерения, като хронологията на развилите се действия е следната:

В периода 20.11.-29.11.2014г. подсъдимият Д. Д. Д. публикувал в различни Интернет-сайтове /в „OLX.bg“, „Onne.uk“ и други/ еднотипна обява, съгласно която, се набирали работници от Република България за работа в *** в склад.

В тази обява били описани общите условия за работа, като бил посочен електронен адрес за кореспонденция: *** Посочено било, че желаещите следва да изпращат своите CV-та именно на този И-МЕЙЛ адрес, а кандидатурите им щели да бъдат разгледани в рамките на три дни, след което да им бъде върнат отговор. В действителност подсъдимия Д. Д. Д. нямал никакво намерение да подсигурава на потенциалните кандидати по обявата някаква работа в ***-намерението му било единствено да създаде у тях погрешното впечатление, че ще заминат на желаната дестинация, като преди това му преведат определена от него парична сума/под формата на своеобразна такса или депозит/.

Така публикуваната обява в Интернет била възприета от немалък брой граждани, които се интересували от започване на работа в Чужбина и по-конкретно-в ***. Всички те били желаещи да започнат за постоянно или временно работа в ***, поради което проявили интерес към публикацията. В тази връзка всеки от тях изпратил и-мейл на посочения електронен адрес- *** -заявявайки желанието си да кандидатства по обявените работни позиции.

На всеки един от тях в рамките на три дни/от получаването на кандидатурата/ подсъдимият Д. Д. Д. изпратил отговор от същия и-мейл, в който посочвал, че: съответното лице е одобрено за работата и ще може да заmine за ***; че следва преди заминаването да се заплати комисионна или депозит в размер на 250 /двеста и петдесет/британски лири /паунда/, която имала характер на предплата за квартира в *** и самолетен билет, а след около три месеца парите се възстановявали; че лице за връзка е г-н С. И. Х., както и телефонен номер за връзка с него, а също така и skype адрес за кореспонденция.

Заблудени от така получените отговори всички тези лица се доверили на подсъдимия Д. Д. Д./представящ се под името на съответното лице с което се договорил да открие банковата сметка/ и се свързали по посочените телефони и/или skype адреси с него.

На всеки един от тях подсъдимият Д. Д. Д. се представил с името- С. И. Х., и

посочил, че отговаря за набирането на работници от България за фирмата в ***, както и им обяснил с детайли условията на работата. На всеки един от тях той напомнил, че следва да заплатят сумата от 250 британски лири по сметката, която била открита от „истинския-фактическия“ св.С. И. Х., т.е. тази с IBAN: ***.

С всяко едно от лицата, подсъдимият Д. Д. Д. провел нееднократни разговори по телефон и/или skype, в които продължил да се представя под името С. И. Х. /като на някои заявил и че заема длъжността „супервайзър“ и действа в това си именно качество/, както и да затвърждава невярното впечатление, което вече бил създал - че ще изпрати съответния човек на работа в *** /описвайки всякакви детайли от работата и условията на настаняването/, и да поддържа заблуждението в лицата, като непрекъснато акцентирал, че следва всеки един от тях да превени въпросните парични средства на цитираната банкова сметка.

За един не дълъг период от време множество лица попаднали в „схемата“ на подсъдимия, като се развили следните действия с пострадалите, измамени лица:

Свидетелят А. С. Б. /живущ в гр.И./ видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на неустановена дата през месец декември 2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което малко по-късно подучил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка***, както и skype адрес за връзка - ***. В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимият Д. Д. Д. заявил, че е отговорник /супервайзър във фирма „RMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят А. Б. се доверил на изложеното от на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 10.12.2014г. превел по банков път /от клон в гр.И. на ТБ „Уни Кредит Булбанк“ АД/ сумата от 250 британски лири/паунда/ по посочената му банкова сметка/която сума имала левова равностойност в размер на 619.13лева/.

Свидетелят Т. И. Г. /живущ в гр.С./ бил следващият, въведен в престъпната схема, като жертва, като същият също видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на 01.12.2014г. и кандидатствал по нея, подавайки своите документи при което на 05.12.2014г. получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка***, както и skype адрес за връзка - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимият Д. Д. Д. заявил, че е супервайзър във фирма „RMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят Т. Г. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 11.12.2014г. превел по банков път /от банков клон ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.С./ сумата от 250 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 616.83лева/.

Свидетелят А. Х. Х./живущ в гр.Р./ също видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на 06.12.2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което малко по-късно получил и-мейл, в който се

сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е супервайзор във фирма „PMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят А. Х. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 11.12.2014г. превел по банков път /от банков клон ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.Р./ сумата от 250 британски лири/паунда/ по посочената му банкова сметка/която сума имала левова равностойност в размер на 616.83лева/.

Свидетелят О. Г. К./живущ в гр. В./ бил поредното лице видяло публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на неустановена дата през месец декември 2014г. Същият също кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което отново, както и при предходните лица, малко по-късно получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочей бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят О. К. също бил въведен в заблуждение от неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д. при което на дата 16.12.2014г. превел по банков път/от банков Клон ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.В./ сумата от 250 британски Лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 613.88 лева/.

Свидетелят Й. Д. Д. /живущ в гр. К. / видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „Oime.uk“ на 20.11.2014г. и се превърнал в поредната негова жертва, като по познатата схема, същият кандидатствал по обявата, подавайки своите документи, при което малко по-късно получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***. В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят Й. Д. се доверил на лъжите на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 23.12.2014г. превел по банков път /от банков КЛОН ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. Б./ сумата от 250 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер На 621.53 лева/.

Свидетелят М. С. И. /живущ в с.К. / бил поредното лице видяло публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на неустановена дата в началото на месец декември 2014г.

Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което малко по-късно получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка

— ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на байкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят М. И. въведен в заблуждение от подсъдимия Д. Д. Д. на дата 29.12.2014г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.П./ сумата от 250британски лири/паунда/ по посочената му банкова сметка/която сума имала легова равностойност в размер на 623.51 лева/.

Свидетелят Т. И. З./живущ в гр. Д./ бил поредното от многото лица видели, публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт на 08.12.2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което малко по-късно получил и-мейл в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимият Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят Т. З. също влязъл в „капана на измамната схема“, като на дата 29.12.2014г. превел по банков път /от банков клон в гр.Д./ сумата от 250 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала легова равностойност в размер на 623.51 лева/.

Свидетелят В. И. Л. /живущ в гр. С./ прочел публикуваната от подсъдимия Д.Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на 18.12.2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи /с помощта на своя приятелка - В. Г. /, при което на 21.12.2014г. получил и-мейл, в К. се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - pmpsolution.

В хода на няколко разговора- по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е супервайзор във фирма „PMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетеля В. Л. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 30.12.2014г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.С./ сумата от 250британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала легова равностойност в размер на 625.03 лева/.

По идентичната схема и свидетеля М. Х. М. /живущ в гр. В./ пострадал, кандидатствайки по публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ в средата на месец декември 2014г. Същият кандидатствал по нея на 20.12.2014г., подавайки своите документи, при което на 27.12.2014г. получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е супервайзор във фирма „PMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка е

IBAN: ***.

Свидетелят М. М. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на два пъти - на дата 05.01.2015г. /сума в размер на 115 британски лири/паунда/, имащи левовата равностойност на 287.36 лева/ и на дата 09.01.2015г. /сума в размер на 135 британски лири /паунда/, имащи левовата равностойност на 338.55лева/ — превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.В./ сумата от 250британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка.

Свидетелят М. И. К./живущ в гр. С./ е следващото лице, пострадало от деянията на подсъдимия,като същият отново прочел публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт през месец декември 2014г. Той се уговорил със своя баща да кандидатстват заедно по същата с намерението да работят двамата в ***. При това св.М. К. кандидатствал до нея, добавяйки своите и на баща си документи, при което на 21.12.2014г. получил и-мейл, в който се сочело, че и двамата са одобрени. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума /два пъти по 250британски лири/ на банкова сметка с IBAN: ***. Свидетеля М. К. се доверил на лъжите на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 07.01.2015г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. С./ сумата от 500 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 1250.05лева/. Тази сума съставлявала „депозитите“ за самия него и за баща му, като преведените пари били лични на св.М. К..

Свидетелят Д. К. И. /живуща в гр. Г./ и св.А. М. Д./живуща в гр. Д/ били приятелки помежду си и към месец декември 2014г. се намирали заедно в Република Ч., където работели.

На дата 29.12.2014г. двете заедно видели публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт. Както се посочи по-горе двете жени по това време работели в Република Ч., но желаели да продължат да работят в чужбина, поради което кандидатствали по нея, подавайки своите документи. На дата 04.01.2015г. На и-мейла на св.А. Д. било получено писмо от подсъдимия Д. Д. Д. в което се сочело, че и двете жени са одобрени за работните позиции в ***. Посочено им било да се свържат с г-н С. Х., посочен бил телефонен Номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил и на св. А. Д. и на св.Д. И., че е супервайзор във фирма „RMP solution“, обяснил им условията на работа, както и необходимостта да бъде преведени въпросните парични суми на банкова сметка с IBAN: ***. Св.Д. И. и св. А. Д. се доверили на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 09.01.2015г. св.И. П. ПО банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.Г. - т.е. след като се върнала в Република България/ сумата от 500британски лири /паунда/ по посочената й банкова сметка. Тези пари представлявали нейни лични средства 250 паунда /които трябвало да покрият нейния „депозит“ и която сума имала левова равностойност в размер на 626.95 лева/ и 250 британски лири, който били собствени на св.А. Д./които следвало да покрият съответната нейна част от „депозита“ и която сума имала левова равностойност също в размер на 626.95 лева/.

Свидетелят В. В. В./живущ в гр. В./ същото бил измамен от подсъдимия, като кандидатствал по процесната обява, публикувана от подсъдимия Д. Д. Д. в Интернет-сайт „OLX.bg“ на неустановена дата през месец декември 2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи/с помощта на своя приятел-св.М. Х. М./, при което, няколко дни по-късно, получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка-***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума па банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят В. В., под давлението на създадените неверни представи за осигуряване на работа в чужбина, се доверил на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 09.01.2015г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.В./ сумата от 250 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 626.95лева/.

Свидетелят И. Г. Ч. /живущ в гр. В./ бил поредното лице попаднало в схемата от жертви на подсъдимия, като видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ на 29 или 30 декември 2014г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи /на 01.01.2015г./ при което, няколко дни по-късно, получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н С. Х., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за връзка - ***. В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е супервайзър във фирма „RMP solution“, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Свидетелят И. Ч. също се доверил на лъжите на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 12.01.2015г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.В./ сумата от 250 британски лири /паунда/ по посочената му банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 627.59 лева/.

Във всичките си действия и спрямо всички така изброени лица, подсъдимият Д. Д. Д. изобщо не възнамерявал да съдейства за изпращане на което и да е от тях на работа някъде, респ. в чужбина, като не е предприемал и никакви постъпки в такава насока. Единственото намерение на подсъдимия Д. Д. Д. било да мотивира всички изброени по-горе лица да преведат посочените парични суми, за да се обогати самият той с тях и да си набави имотна облата в резултат на имуществените разпореждания на лицата със съответните суми, въведени в заблуждение, че ще им бъде осигурена работа в чужбина.

В тази връзка той желаел всяко едно от тези лица да го осведомява кога е превело парите и да му изпраща на телефона сканирано платежно нареждане. Веднага след като научавал по този начин за извършването на преводите подсъдимия Д. Д. Д. се свързвал по телефона със св.С. Х. на когото посочвал, че трябва да отиде и да изтегли паричнообразно постигнатата помежду им уговорка.

В тези случаи двамата отивали до офис на банка в гр.Б.,където св.С. Х. от свое име изтеглял постъпилите парични средства от банковата сметка с IBAN; ** и предавал същите на подсъдимия Д. Д. Д..

Последният, от своя страна, му давал обещаните 10% от всяка изтеглена сума

пари, а останалите вземал за себе си и харчел за лични нужди.

В хода на реализацията на така описаната по-горе измамна схема подсъдимият Д. Д. Д. се стремил да поддържа по-дълго време създадената заблуда у изброените лица, което му било необходимо с оглед максимален брой граждани да видят публикуваната от него обява и да кандидатстват по нея, респ. да измами максимално голям брой хора.

Поради това именно той поддържал контакт /по телефон или по skype - но винаги без включена камера, за което си измислял разнообразни оправдания/ с измамените лица известно време и след превеждането на паричните суми, с приближаването на датите на които следвало гореизброените свидетели да заминат за ***, той започвал да си измисля причини, поради които датата се отмествала малко по-нататък във времето.

Последното се налагало за да може подсъдимия Д. Д. Д. да убеди последните по време кандидати по обявата му в необходимостта да преведат парите за „депозита“, респ. да ги измами със същите.

За да придаде по-голяма достоверност на неверните си внушения подсъдимия Д. Д. Д. дори предоставил на част от измамените от него /по-гореизброени/ граждани координатите на другите такива, за да могат да се запознаят и да се уверят, че случващото се не е измама спрямо тях. На трети пък пратил снимки от предполагаемата квартира, където щели да бъдат настанени.

Около 15.01.2015г. подсъдимият Д. Д. Д. извадил от употреба всички ползвани от него СИМ-карти през време на комуникацията си с гореизброените пострадали лица, така че телефонната връзка с него да стане невъзможна.

Така също той преустановил употребата и на СИМ-картата от чийто телефонен номер контактувал със св. С. Х., така че и последният да не може да осъществи връзка с него.

Подсъдимият Д. Д. Д. деактивирал и горепосочените ползвани от него и-мейл и skype адрес, за да не може и по този начин някое от измамените лица да се свърже с него.

Самата обява за работа към фирма „PMP solution“ той свалил/изтрил от всички Интернет-сайтове, в която бил публикувал същата.

Но и още една причина мотивирала подсъдимия Д. Д. Д. да забави във времето разкриването на факта на извършваната от него измама - на него му било необходимо техническо време, за да се подготви за продължаването на престъпното си начинание:

Всъщност подсъдимия Д. Д. Д. възнамерявал да превърне серийната измамата, която извършвал в траен и дългосрочен източник на престъпни доходи за себе си, поради което той щателно се подготвил за осъществяването на още една еднотипна измама по същата схема.

Подсъдимият Д. Д. Д. се осведомил от обява, че св.К. А. П. отдава под наем стая в апартамент, находит се в ***.

Подсъдимият Д. Д. Д. се срещнал със св. К. П., като проведения помежду им

разговор и заявил, че стаята ще бъде ползвана от него като офис във връзка с посредническа дейност за наемане на кандидати за работа в ***. Подсъдимият Д. Д. Д. уверил св.К. П., че в офиса няма да идват хора за интервюта, а ще извършва дейността по Интернет и само той ще ползва офиса.

При тези уточнения през месец януари 2015г. св. К. П. постигнала устна договорка с подсъдимия Д. Д. Д. да му отдаде под наем стаята за около шест месеца с наемна цена от 100 лева на месец.

След този момент подсъдимия Д. Д. Д. пренесъл необходимите му вещи на горепосочения адрес, вкл. лаптопа марка/модел „Тошиба Satellite“, ведно със зарядното устройство и рутера, посредством който осъществявал връзка с Интернет.

Отделно от това подсъдимия Д. Д. Д. сключил на 17.01.2015г. договор с ЕТ„УНАКС-Юрий Йорданов“ въз основа на който му било Предоставен достъп до Интернет-с предоставен IP адрес: ***.

Този IP адрес бил предоставен за ползване на подсъдимия Д. Д. Д. именно на адрес гр.Б., ***, т.е. този, нает от св.К. П..

Отделно от горното подсъдимия Д. Д. Д. решил да ползва нови СИМ-карти с различни от досегашните телефонни номера: както и да се представя от името на друга фирма, набираща работници за ***, и с нова обява.

Освен това подсъдимия Д. Д. Д. съзнавал, че когато измамените от него граждани установят действителното положение ще подадат съответни жалби до компетентните органи, при което скоро от полицията щели да потърсят св.С. Х. /предвид факта, че той се бил представял с неговите имена, на негово име била банковата сметка и лично той бил изтеглял процесиите парични средства/. Съобразявайки тези факти подсъдимия Д. Д. Д. преценил, че следва да намери друго подходящо лице от чисто име да се представя самият той при разговорите си с бъдещите пострадали от планираната измама, както и на чието име да бъде открита банковата сметка, по която да бъдат превеждани паричните средства.

Така на неустановена по делото дата през месец януари 2015г. подсъдимият Д. Д. Д. се свързал със св.Й. В. И.. Последният по същото време бил безработен и не разполагал е достатъчно парични средства, като подсъдимият Д. Д. Д. се срещнал в казино в гр.Б. със св.Й. И. на когото се представил, отново под името „****“, при което му предложил бърз и лесен начин да изкарва допълнително парични средства: св.Й. В. И. трябвало да открие на свое име банкова сметка, по която да постъпват пари от „шефа“ на „****“, като за постъпленията последният щял да го информира; при това св.Й. В. И. трябвало да отива и да изтегля така постъпилите парични средства; в замяна на тази „услуга“ щели да му бъдат предоставяни от „****“ по 10% от всички изтегляни пари; необходимостта от откриване на банковата сметка на чуждо име /т.е. на името на св.Й. В. И. / „****“ така и не му обяснил.

На това предложение св.Й. В. И. веднага се съгласил, макар да си давал сметка, че в същото има нещо нередно. Така на дата 24.01.2015г. св.Й. В. И. отишъл в клон в гр.Б. на ТБ„Първа инвестиционна банка“ АД, където на свое име открил сметка с IBAN:***.

След това издадените документи за откритата сметка св.Й. В. И. дал на подсъдимия Д. Д. Д., който ги снимал с мобилния си телефон, след което ги скъсал и изхвърлил. Освен това подсъдимият Д. Д. Д. предоставил свой телефонен номер /а именно-****/ на

св.Й. В. И., по който да поддържат връзка помежду си /като в мобилния му телефон сам се записал като „***“.

След така старателно проведената подготовка, св.Й. В. И. пристъпил към реализация на своите престъпни намерения с вече другото подставено лице –титуляр на сметката св. И.:

Още около 20.01.2015г. св.Й. В. И. публикуват в различни интернет-сайтове /в „OLX.bg“ и други/ еднотипна обява, гласяща, че фирма Solway Foods набира работници от Република България за работа в *** в град У. в цех за пакетиране на пици и други храни.

В тази обява били описани общите условия за работа,като бил посочен електронен адрес за кореспонденция: *** както и телефонен номер за връзка: ***, а така също и лице за контакт-Й. В. И..

Посочено било, че желаещите следва да изпращат своите CV-та именно на този и-мейл адрес, а кандидатурите им щели да бъдат разгледани, след което да им бъде върнат отговор. В действителност св.Й. В. И. нямал намерение да подсигурава на потенциалните кандидати по обявата някаква работа в *** - намерението му било единствено да създаде у тях погрешното впечатление, че ще заминат на желаната дестинация, като преди това му преведат определена от него парична сума /под формата на своеобразна такса или депозит/.

Така публикуваната обява в Интернет била възприета от немалък брой граждани, които се интересували от започване на работа в чужбина и по-конкретно-в ***. Всички те били желаещи да започнат за постоянно или временно работа в ***, поради което проявили интерес към публикацията.

В тази връзка всеки от тях изпратил и-мейл на посочения електронен адрес - *** - заявявайки желанието си да кандидатства по обявените работни позиции. На всеки един от тях в рамките на няколко дни /от получаването на кандидатурата/ подсъдимият Д. Д. Д. изпратил отговор от същия и-мейл, в който посочвал, че: съответното лице е одобрено за работата, респ. ще може да заміне за ***; че следва преди заминаването да се заплати комисиона или депозит в размер на 260/двеста и шестдесет/ британски лири/паунда/, която има характер на предплата за квартира в ***, самолетен билет и такси за изваждане на документи, като същата била еднократна и възвръщаема след приключване на трудовия договор от минимум 6 месеца: че лице за връзка е г-н Й. В. И., както и телефонен номер за връзка с него /горепосоченият такъв/, а също така и skype адрес за кореспонденция /***/.

Подведени от така получените отговори всички тези лица се доверили на подсъдимия Д. Д. Д. и се свързали по посочените телефони и/или skype адреси с него. На всеки един от тях подсъдимия Д. Д. Д. пояснил, че се казва Й. В. И., че отговаря за набирането на работници от България за фирмата в ***, както и им обяснил с детайли условията на работата. На всеки един от тях той напомнил, че следва да заплатят сумата от 260 британски лири по сметката, която била открита от „истинския“ св.Й. В. И., т.с. тази с IBAN: ***.

С всеки от гореизброените свидетели подсъдимият Д. Д. Д. провел по познатата вече схема нееднократни разговори по телефон и/или skype, в които продължил да се представя под името Й. В. И. /като на някой заявил и че заема длъжността „мениджър“ във фирма Solway Foods и действа в това си именно качество/, както и да затвърждава

невярното впечатление, което вече бил създал - че ще изпрати съответния човек на работа в *** /описвайки всякакви детайли от работата и условията на настаняването/, вкл. напомняйки необходимостта да му бъдат преведени въпросните парични средства на цитираната банкова сметка.

Това обаче не била единствената обява от подобно естество, която подсъдимия Д. Д. публикувал в Интернет в този период - същият решил да измами още граждани, като едновременно с горепосочената обява /касаеща работа в *** за фирма Solway Foods/ той публикувал /в сайт „Базар.БГ“ и други/ и още една: този път в обявата се сочело, че ТД „ВИСТА ВИГАС“ ЕООД /с ЕИК: 201847954/ набира работници от Република България за работа във Федерална Република Г..

Като лице за контакт бил посочен П.А. Н., телефонен номер за връзка, както и и-мейл: ***.

В обявата били описани общите условия за работа, както и било посочено, че желаещите следва да изпращат своите CV-та именно на този и-мейл адрес, а кандидатурите им щели да бъдат разгледани, след което да им бъде върнат отговор.

Тази обява била публикувана на неустановена дата в края на месец януари - началото на месец февруари 2015г.

В действителност подсъдимия Д. Д. Д. и в този случай нямал намерение да подсигурава на потенциалните кандидати до обявата някаква работа във Федерална република Г.-намерението му било единствено да създаде у тях погрешно-невярно впечатление, че ще заминат на желаната дестинация, като преди това му преведат определена от него парична сума /под формата на своеобразна такса или депозит/, като целта на подсъдимия била изцяло користна, да набави за себе си средства чрез измамване на посочените лица.

Всъщност обявените координати за връзка /в обявата, отнасяща се до работата във Федерална република Г./ не били случайно подбрани от подсъдимия Д. Д. Д., а отново били резултат на целенасоченото му и обмислено планиране на престъпното начинание: ТД „ВИСТА ВИТАС“ ЕООД/с ЕИК: 201847954/ реално не извършвало никаква търговска дейност, т.е. съществуването му било по-скоро само номинално такова. *** на това дружество било лицето П. А. Н. обявен за издирване от страна на органите на МВР, намиращ се от дълго време в неизвестност и обвиняем по водено дело по описа на Столична дирекция на вътрешните работи. Самото търговско дружество било титуляр на банкова сметка, открита в ТБ„Първа инвестиционна банка“ АД - такава с IBAN: ***. Към тази сметка имало издадена БАНКОВА КАРТА - тип VISA Електрон Pay Pass с номер ***, чийто титуляри били ТД„ВИСТА ВИТАС“ ЕООД и П. А. Н.

По начин, останал неустановен в хода на делото, подсъдимият Д. Д. Д. през месец януари 2015г. успял да вземе у себе си горепосочената банкова дебитна карта /която била издадена именно към банковата сметка на търговското дружество/ и паролата за нея, респ. да разполага свободно със същата.

Предвид горните факти той разполагал с достъп до средствата, находящи се в банковата сметка на това търговско дружество.

Така публикуваната обява в Интернет /касаеща работата във Федерална република Г./ била възприета от немалък брой граждани, които се интересували от започване на

работа в чужбина и по-конкретно - в Г.. Всички те били желаещи да започнат за постоянно или временно работа в Г., поради което проявили интерес към публикацията. В тази връзка всеки от тях изпратил и-мейл на посочения електронен адрес - *** и/или се свързал по телефона за връзка, заявявайки желанието си да кандидатства по обявените работни позиции.

На всеки един от тях в рамките на няколко дни /от получаването на кандидатурата/ подсъдимият Д. Д. Д. изпратил отговор от същия и-мейл /касателно кандидатствалите чрез и- мейл/, в който посочвал, че: съответното лице е одобрено за работата, респ. ще може да замине за Г.: че следва преди заминаването да се заплати комисиона или депозит в определен размер, която има характер на транспортни разходи; че лице за връзка е г-н П. А. Н. както и телефонен номер за връзка с него.

Някои от гражданите се свързали директно по телефона с подсъдимия Д. Д. Д., като и на тях той посочил сходни обстоятелства - че са одобрени за работата; че следва да заплати определена парична сума под формата на комисиона или депозит /с характер на транспортни разходи/; че разговарят с П. А. Н.

Подведени от така получените отговори всички тези лица се доверили на подсъдимия Д. Д. Д. и се свързали по телефон с него. На всеки един от тях подсъдимия Д. Д. Д. пояснил, че се казва П. А. Н. че отговаря за набирането на работници от България за фирмата в Г., както и им обяснил с Детайли условията на работата.

На всеки един от тях той напомнил, че следва да преведе определена Парична сума /под формата На транспортни разходи до Г./ но сметката, която била открита в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД с титуляр ТД „ВИСТА ВИТАС“ ЕООД, т.е. тази с IBAN: *** /което било и условие за започването на работата/.

С всеки от тях подсъдимия Д. Д. Д. провел нееднократни разговори по телефон, в който продължил да се представя под името П. А. Н./като па някои заявил и че заема длъжността „***“ на ТД „ВИСТА ВИТАС“ ЕООД и действа в това си именно качество/, както и да затвърждава невярното впечатление, което вече бил създал че ще изпрати съответния човек на работа в Г. /описвайки всякакви детайли от работата и условията на настаняването/, вкл. напомняйки необходимостта да му бъдат преведени въпросните парични средства на цитираната банкова сметка.

По така публикуваните две обяви от страна на подсъдимия Д. Д. Д. в различни Интернет-сайтове се случило следното:

Свидетелката С. И. Н. /живуща в гр.В./ била майка на свидетеля В. Е. В. /живущ също в гр.В./ и леля на св.И. Р. Й. /също живущ в гр.В./.

На дата 20.01.2015г. св.Снежана Неофитова видяла публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в ***/ в Интернет- сайта „OLX.bg“. Свидетелката С. И. Н. веднага изпратила своето CV на посочения и-мейл, кандидатствайки по обявата, тъй като проявила интерес. По-късно същия ден тя изпратила CV и от името на сина си св.В. В., тъй като и той се заинтересувал и пожелал да отидат да работят заедно.

На дата 25.01.2015г. на и-мейла на свидетелката С. И. Н. било получено писмо от подсъдимия Д. Д. Д. в което се сочело, че тя и синът ѝ са одобрени за работните позиции в ***.

Посочено им било да се свържат с г-н Й. И., посочен бил телефонен номер за

връзка ***, както и skype адрес за кореспонденция - solway foods.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил и на св.С. Н., че е посредник на фирмата за България, обяснил й условията на работа, както и необходимостта да бъде преведени въпросните парични суми на банкова сметка с IBAN: ***.

Междувременно св.С. Н. споделила на своя племенник св.И. И. каква „изгодна“ оферта е открила, както и че тя и синът й скоро ще заминават за ***, тъй като са одобрени. Тогава св.И. също изявил желание да отиде с тях и да работи в ***, като помолил леля си да кандидатства и от негово име.

На дата 02.02.2015г. св.Неофитова подала CV и от името на св.И. И. до и-мейл ***. при което, малко по-късно, получила съобщение по същия начин от подсъдимия Д. Д. Д.-разбира се, и св. И. бил одобрен за работата в ***, като следвало да заплати таксата от 260паунда.

Свидетелката С. Н. се доверила на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 04.02.2015г. св.Н. превела до банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. В./ сумата от 520 британски лири/паунда/ по посочената й банкова сметка /като левовата равностойност на тази сума била в размер на 1 353.15лева/.

Тези пари представлявали изцяло нейни лични средства и имали за цел да съставляват заплащане на нейната собствена „документална такса“, както и тази на сина й - св.В. В..

Още на дата 06.02.2015г. св.С. Н. успяла да събере още 260 британски лири /паунда/ /които представлявали нейни лични средства/, които същия ден отново превела в полза на „И. В. И.“ на банковата сметка с IBAN: *** /което сторила отново от клон на ТБ„Първа инвестиционна банка“ АД в гр.В./.

Тази парична сума /с левова равностойност в размер на 680.47лева/ също имала за цел да съставлява заплащане на „документалната такса“ - този път в полза на св.И. И..

Свидетелката А. Ю. Б. /живуща в гр. Д./ също видяла публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в ***/ в Интернет-сайт „Onne.uk“ на 20.01.2015г. Същата споделила за това на своята първа братовчедка-св.С. М. С. /също живуща в гр.Д./, тъй като знаела, че последната не разполага в дома си с компютър, но подобно на самата нея, желала да работи в чужбина. Двете свидетелки решили да кандидатстват по обявата, при което св.А. Б. подала CV-та от името и на двете на оставения и-мейл за кореспонденция -***.

След около една седмица на електронния адрес на св.Б. се получил и-мейл от подсъдимия Д. Д. Д. /подаден от горепосочената електронна пощенска кутия/, в който се сочело, че и двете със св.С. М. С. са одобрени за работата в ***. Посочено им било да се свържат с г-н Й. И., посочен бил телефонен номер за връзка ***, както и skype адрес за кореспонденция - ***.

В хода на множество разговори по телефон и по skype подсъдимият Д. Д. Д. заявил и на двете свидетелки, че заема длъжност „мениджър“ във фирмата Solway Foods, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***.

Освен горното подсъдимият Д. Д. Д. дори провел импровизирано „интервю“ с двете момичета по skype, след което отново потвърдил, че са одобрени за желаната от тях работа в ***.

Свидетелката А. Ю. Б. и св.С. М. С. се доверили на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което: на дата 04.02.2015г. св.С. М. С. превела по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.Д./ сумата от 260 британски лири /паунда/ по посочената ѝ банкова сметка /която сума имала легова равностойност в размер на 676.58лева/ /които пари следвало да покрият „документалната и такса“ и за отнемането на които подсъдимия Д. Д. Д. не се посвенил въпреки че момичето му било пояснило, че се намира в тежко материално положение-налага ѝ се да живее на квартира/; и на същата дата 04.02.2015г. св.А. Ю. Б. превела по банков път/от клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.Д./ сумата от 260 британски лири /паунда/ по посочената ѝ банкова сметка /която сума имала легова равностойност в размер на 676.58лева/ /които пари следвало също да покрият „документалната ѝ такса“ и за отнемането на които подсъдимия Д.Д. също не се смутил въпреки че бил наясно с факта, че момичето е в тежко материално положение-регистрирана е като безработна в Бюрото по труда в града си/.

Свидетелят М. М. Г./живуш в с.Б.-общ.Г./ и св.А. М. П. /живуш в с.Б.-общ.Г. / били братя помежду си, като и двамата се намирали в приятелски отношения със св.Ю. Ш. Д. /живуш в с.Б.-общ.Г./. Тъй като към месец януари 2015г. и тримата били безработни то същите търсели възможност за започване на работа в чужбина.

Така в края на месец януари 2015г. св.А. М. П. видял в Интернет-сайта „OLX.bg“ публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява за работа в ***. Това той споделил със св.М. Г. и със св.Ю. Д., при което и тримата решили да кандидатстват по обявата. В тази връзка те изпратили съответните документи на посочения електронен адрес, както и се свързали по оставения телефон за контакт. Малко след това подсъдимия Д. Д. Д. /представящ се като Й. В. И./ по и-мейл и по телефон съобщил и на трите момчета, че са сред одобрените кандидати за работните позиции в ***, като им предоставил и skype адрес за кореспонденция - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил на св.М. Г. и на св.А. Г., че е представител на фирмата за България, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъдат преведени въпросните парични суми на банкова сметка с IBAN: ***.

Макар св.Ю. Д. да не контактувал лично с подсъдимия Д. Д. Д., то последният бил осведомен и бил наясно с обстоятелството, че освен двамата братя то и св.Д. е сред „одобрените“ кандидати за работата в *** ѝ „разясненията“ на подсъдимия Д. Д. Д. стават достояние на св.Ю. Д., респ. той също ще преведе исканата парична сума заедно с двамата свои приятели.

Свидетелят М. Г., св.А. Г.и св. Ю. Д. се доверили на казаното от подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 09.02.2015г. заедно отишли до клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр.Г.. Там св.А. Г. превел на горепосочената банкова сметка сумата от 720 британски лири /паунда/ - „документална такса“ за всеки един от тях. Тези пари представлявали: 260 британски лири /паунда/ собствени на самия св.А. Г.; 260 британски лири /паунда/ собствени на св.М. Г.; и 260 британски лири /паунда/ собствени на св.Ю. Д. /като и трите суми от по 260паунда имали легова равностойност в размер на по 685.79лева/.

Свидетелят П. П. Д. /живущ в гр. С./ бил следващата жертва в измамната схема, като същият също видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в ***/ в Интернет-сайт „OLX.bg“ на 31.01.2015г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи, при което един-два дни по-късно получил и-мейл, в който се сочело, че е одобрен. Посочено му било да се свърже с г-н Й. И., посочен бил телефонен номер за връзка *** и ***, както и skype адрес за кореспонденция - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че представител на фирмата за България, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***. Св.П. Д. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 09.02.2015г. превел по банков път /от байков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ ЛД в гр.Смолян/ сумата от 260 британски лири/паунда/ по посочената му банкова сметка/която сума имала левова равностойност в размер на 685.79 лева/.

Свидетелката Д. Й. М. /живуща в гр.А./ видяла публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява в Интернет-сайт „OLX.bg“ /касаеща работата в ***/ на 31.01.2015г. Същата кандидатствала по нея, подавайки своите документи, при което на дата 06.02.2015г. получила и-мейл, в който се сочело, че е одобрена. Посочено ѝ било да се свърже с г-н Й. И., като били посочени телефонни номера за връзка *** и ***, както и skype адрес за кореспонденция - ***.

В хода на няколко разговора по телефон и по skype подсъдимият Д. Д. Д. заявил, че е супервайзър във фирма Solway Foods, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена въпросната парична сума на банкова сметка с IBAN: ***. Св.Д. М. се доверила на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 19.02.2015г. превела по банков път /от банков клон па ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. А./ сумата от 260британски лири /паунда/ по посочената ѝ банкова сметка /която сума имала левова равностойност в размер на 689.14лева/.

Свидетелят Б. М. Д. /живущ в гр. П./ видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт на неустановена дата в началото на през месец февруари 2015г. Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д., представяйки се под името П. А. Н., при което няколко дни по-късно получил съобщение на телефона си, в което се сочело, че е одобрен.

В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 236лева/под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. Св.Б. Д. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 13.02.2015г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. П./ сумата от 236лева по посочената му банкова сметка.

Свидетелят А. Б. Г. /живущ в гр. П./ също бил измамен по описаната схема, като същият видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт на неустановена дата в началото на през месец февруари 2015г. /като към същата го насочил неговият приятел св.Б. М. Д./ Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д.,

представяйки се под името П. А. Н., при което няколко дни по-късно получил съобщение на телефона си в което се сочело, че е одобрен.

В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 120 евро /под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. Св. Г. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 13.02.2015г. превел по банков Път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. П./ сумата от 120 евро /която сума имала левова равностойност в размер на 234.70 лева/ по посочената му банкова сметка.

Свидетелят П. Д. Г. /живущ в с. С.- общ.С./ било поредното лице видяло публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт на неустановена дата през месец февруари 2015г. Същият кандидатствал по нея, подавайки своите документи по оставения за връзка електронен адрес, при което, няколко дни по-късно, получил телефонно обаждане от подсъдимия Д. Д. Д. в хода на кой го разговор той му се представил под името „П. А. Н. и му заявил, че е одобрен за работната позиция.

В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 240 лева /под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. Св. П. Г. въведен в заблуждение от твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., на дата 16.02.2015г. превел по байков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. С./ сумата от 240 лева по посочената му банкова сметка.

Свидетелят С. Д. Н. /живущ в гр. С./ станал следващата жертва на обявата, като видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г. / в Интернет-сайт на неустановена дата в началото на през месец февруари 2015г. Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д., представяйки се под името П. А. Н., при което няколко дни по-късно получил съобщение на телефона си в което се сочело, че е одобрен. В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 235 лева /под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. Св. С. Н. се доверил на неверните твърдения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 18.02.2015г. превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. С./ сумата от 235 лева на посочената му банкова сметка.

С. Л. С. /живущ в гр. С./ видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт на неустановена дата в началото на през месец февруари 2015г. Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д., представяйки се под името П. А. Н., при което няколко дни по-късно получил съобщение на телефона си, в което се сочело, че е одобрен. В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 230 лева /под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. С. С. се доверил на лъжите на подсъдимия Д. Д. Д., но тъй като бил лично възпрепятстван да внесе парите помолил сина си да стори това - св. М. С. Л.. При това на дата 18.02.2015г. свидетеля М. Л.

превел по банков път /от банков клон на ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД в гр. С./ сумата от 230лева /лични средства/ по посочената му банкова сметка, представляваща „дължимите“ „транспортни разходи“.

Свидетеля Д. Е. О./живущ в гр.З/ видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт „OLX.bg“ на неустановена дата в началото на месец февруари 2015г. Същият кандидатствал по нея, подавайки CV на посочения електронен адрес, при което, няколко дни по-късно, получил обратен и-мейл, в който се сочело, че е одобрен /който бил изпратен от подсъдимия Д. Д. Д. /. Посочено му било да се свърже с г-н П. А. Н. като бил посочен телефонен номер за връзка ***.

В хода на няколко разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е представител на фирмата за България /представяйки се под името П. А. Н., обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 234.70лева/под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***, Св.Д. О.се доверил на неверните внушения на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 23.02.2015г. превел по банков път /от банков клон в гр.З/ сумата от 234.70лева по посочената му банкова сметка.

Св.Р. В. К. /живущ в гр. П./, св. Л. Н. Н. /живущ в гр.П./ и св.Й. Б. Г. /също живущ в гр.П./ се познавали помежду си и се намирали в приятелски отношения. Всеки от тях работел в областта на строителството, като към месец февруари 2015г. имали желание да упражняват професията си в чужбина.

В тази връзка в началото на месец февруари 2015г. св.Р. К. разглеждал обяви в Интернет за работа в друга държава. Тъкмо тогава той видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт „Базар.БГ“ и, тъй като обявата била насочена към областта на строителството, проявил интерес към същата, по посочения и-мейл *** св.Р. К. подал своето CV, желаейки да кандидатства по нея. Малко по-късно подсъдимия Д. Д. Д. му върнал обратен и-мейл в който му посочил, че е одобрен, както и му посочил да се свърже с г-н П. А. Н. като бил оставен телефонен номер за връзка ***. Свидетелят Р. В. К. се обадил на този телефон, при което подсъдимият Д. Д. Д. му обяснил естеството на работата /която, какво вече се посочи по-горе, изобщо не съществувала/, условията на работния процес, както и му пояснил, че за да тръгне към желаната дестинация трябва да заплати такса в размер на 235 лева-последното подсъдимият Д. Д. Д. обяснил с факта, че това са транспортни разходи, които се поемат за сметка на работниците, а настаняването е за сметка на ТД„ВИСТА ВИТ АС“ ЕООД. Посочил, че заплащането на въпросните пари всъщност е и условие за да могат да заминат одобрените кандидати.

През цялото време подсъдимият Д. Д. Д. се представял под името „П. А. Н., уточнявайки, че и заема длъжността „****“ на ТД „ВИСТА ВИ ЧАС“ ЕООД /в каквото и именно качество действа/. Тъй като св.Р. К. повярвал на неверните внушения на подсъдимия Д. Д. Д. той се съгласил с тази негова „финансова претенция“ /за заплащане на сумата от 235лева/, проявявайки по-нататъшен интерес към офертата. При това подсъдимият Д. Д. Д. му обяснил, че тръгването е съвсем скоро /тъй като работата е спешна/ и в тази връзка, ако има възможност, да намери и други хора, които имат интерес към предложението. Св.Р. К. разказал за тази оферта на своите приятели-св.Л. П. и св.Й. Г.-при което същите проявили интерес и желание да кандидатстват също по обявата. При това св.Р. К. предоставил телефонния номер на мнимия „П. А. Н. на св.Л. П., който по този начин се свързал с подсъдимия Д. Д. Д.. В хода и на този

разговор подсъдимия Д. Д. Д. се предоставил под името „П. А. Н. /макар да не уточнил, че бил „***“ на търговското дружество/, като повторил условията на предлаганата работа и пояснил, че следва всеки от работниците да преведе по сметка с IBAN: ***сумата от 235лева, представляваща транспортни разходи до Г.. Уточнил и че тези преводи съставлява условие за отпътуване към Г.. Подобен разговор подсъдимия Д. Д. Д. провел и със св.Й. Г. на когото заявил еднотипни като горепосочените разяснения и изисквания. В следващите дни подсъдимият Д. Д. Д. няколкократно разговарял по телефона с всеки от тримата мъже, като затвърдил неверните представи, които вече бил формирал у тях - направил разяснения за естеството на работата и други такива. Подведени от внушенията на подсъдимия Д. Д. Д. и доверявайки се на същите, тримата мъже - св.Р. К., св.Й. Г.и св.Л. Н.-решили да преведат исканите пари с оглед желанието си да започнат работа в Г.. При това на дата 24.02.2015г. св.Н. и св.К. отишли заедно в банков клон в гр.П., където всеки от тях превел сума от по 235 лева на банкова сметка с IBAN: ***.

Три дни по-късно, на дата 27.02.2015г., св.Й. Г. също превел от банков клон в гр. П. 235 лева /на същата банкова сметка/ -които трябвало да покрият таксата за неговите „транспортни разходи“.

Свидетелят Б. И. И./живущ в гр. 3./ видял на неустановена дата в края на месец февруари 2015г. публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт. Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д., представяйки се под името П. А. Н., при което получил указание да изпрати своя автобиография по оставения електронен адрес. Свидетелят Б. И. изпратил исканото CV па публикувания електронен адрес, като два по-късно получил обаждане от подсъдимия Д. Д. Д. на телефона СИ, който му заявил, че е одобрен за работата. В хода на разговора по телефона подсъдимият Д. Д. Д. посочил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 234.12лева /под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***.

През цялото време подсъдимият Д. Д. Д. се представял под името „П. А. Н., като и този път не забравил да уточни, че преводът на исканата парична сума е условие за отпътуване в Г.. Тъй като св.Б. И. проявил интерес й се съгласил с това „финансово условие“ подсъдимия Д. Д. Д. му изпратил на SMS номера на банковата сметка, на която трябвало да се преведат парите, а именно-***. Тогава св. Б. И. споделил за въпросната обява със свря приятел св.П. Р. Х.. Последният също се свързал по телефона /предоставен му от св.Б. И./ с подсъдимия Д. Д. Д., на когото той отново се представил под името „П. А. Н. - представител на ТД „ВИСТА ВИТ АС“ ЕООД. И на св.П. Х. обвиняемият разяснил условията по работата в Г. /която работа изобщо не съществувала/, както и бързо го одобрил по телефона като подходящ кандидат за работната позиция. Подсъдимият Д. Д. Д. осведомил св.П. Р. Х., че условие за отпътуването му към Г. за работата се явява необходимостта да заплати такса за „транспортни разходи“ в размер на 234.12лева на банкова сметка с IBAN: ***.

На тези условия св.П. Р. Х. също се съгласил, тъй като бил мотивиран да започне добре платената работа, която му се обещавала във Федерална република Г.. Така на дата 25.02.2015г. св.Б. И., доверявайки се на лъжите на подсъдимия Д. Д. Д., превел по банков път/от банков клон в гр. 3./ сумата от 234,12лева по посочената му банкова сметка на дата 27.02.2015г. св.К. А. Й. /вуйчо на св.П. Х./ превел по банков път /от банков клон в гр.3./ сумата от 234.12лева по посочената на племенника му банкова сметка. Това той сторил, тъй като св.Х. го помолил да плати вместо него, тъй като

самият той не разполагал в момента с пари. Паричните средства, преведени от св.Б. И., му били предоставени от майка му безвъзмездно, респ. вредата настъпила за самия него.

Св.Х. А. З./живущ в гр.С./ видял публикуваната от подсъдимия Д. Д. Д. обява /касаеща работата в Г./ в Интернет-сайт на 24.02.2015г. Същият кандидатствал по нея, обаждайки се по оставения телефон за връзка /на което отговорил подсъдимия Д. Д. Д., представяйки се под името П. А. Н., при което веднага бил одобрен за работната позиция. В хода на разговора по телефона подсъдимия Д. Д. Д. заявил, че е лицето за контакт на фирмата, обяснил условията на работа, както и необходимостта да бъде преведена парична сума в размер на 234.70лева/под формата на „транспортни разходи“ до Г./ на банкова сметка с IBAN: ***. Уточнил и че заплащането на тази сума пари е предпоставка за заминаване то в Г.. С. Х. З. се доверил на внушенията на подсъдимия Д. Д. Д., при което на дата 25.02,2015г. превел по банков път /ог банков клон в гр. С./ сумата от 234.70лева по посочената му банкова сметка.

За нито едно от лицата и в нито един момент, подсъдимият нямал и намерение за изпращане на някое от тези лица на работа някъде, респ. не предприемал и никакви постъпки в такава насока. Единственото намерение на подсъдимия било да мотивира всички изброени по-горе лица да преведат посочените парични суми, за да се обогати самият той с тях. В тази връзка той желал всяко едно от тези лица да го осведомява кога е превело парите, а някои от тях - и да му изпращат на телефона сканирано платежно нареждане. Така: 1/ веднага след като научавал за извършването на преводите по банковата сметка с IBAN: *** /т.е. тази, чийто титуляр бил св.Й. В. И./ подсъдимият Д. Д. Д. се свързвал по телефона със св.Й. И., на когото посочвал, че трябва да отиде и да изтегли пари- съобразно постигнатата помежду им уговорка; в тези случаи двамата отивали до офис на банка в гр.Б., където св.Й. И. от свое име изтеглял постъпилите парични средства от банковата сметка с IBAN: *** и предавал същите на подсъдимия Д. Д. Д.; последният от своя страна, му давал обещания 10% от всяка изтеглена сума пари, а останалите вземал за себе си и харчел за лични нужди; 2/ когато научавал за извършването на преводите по банковата сметка с IBAN:***/т.е. тази, чийто титуляр било ТД „ВИСТА ВЪТАС“ ЕООД/ подсъдимият Д. Д. Д. отивал и /най-често лично/ изтеглял от АТМ устройства в гр.Б. постъпилите парични средства /ползвайки за целта придобитата от него банкова дебитна карта тип VISA Електрон Pay Pass с номер ***/; след това подсъдимият Д. Д. Д. харчел тези пари за себе си.

В хода на реализацията на така описаната по-горе измамна схема подсъдимият Д. Д. Д. се стремил да поддържа по -дълго време създадената заблуда у изброените лица, което му било необходимо с оглед максимален брой граждани да видят публикуваните от него обяви и да кандидатстват по тях, респ. да измами максимално голям брой хора и получаването на възможно повече пари по измамлив начин. Поради това именно: 1/ по отношение на обявата, касаеща осигуряване на работа в ***: той поддържал контакт /по телефон или по skype - но почти винаги без включена камера, за което си измислял разнообразни оправдания/ с измамените лица известно време и след превеждането на паричните суми; за да придаде по-голяма достоверност на внушенията си подсъдимия Д. Д. Д. дори предоставил на част от измамените от него /по-гореизброени/ граждани координатите на другите такива, за да могат да се запознаят и да се уверят, че случващото се не е измама спрямо тях; на трети пък пратил снимки от предполагаемата квартира, където щели да бъдат настанени; 2/ по отношение на обявата касаеща осигуряване на работа в Г.: на всички гореизброени лица той или определял веднага някаква конкретна дата за заминаване /отстояща близо във времево отношение, спрямо момента на плащането/ или посочвал, че на следващия ден ще се чуят, за да

уговорят такава дата-и в двата случая след този момент подсъдимия Д. Д. Д. прекъсвал комуникацията със съответното лице /поради което някои измежду пострадалите установили, че са измамени едва когато пристигнали в гр.С., за да отпътуват оттам/.

Около 25.02.2015г. подсъдимият Д. Д. Д. извадил от употреба всички ползвани от него СИМ-карти през време на комуникацията си с всички по-гореизброени пострадали лица от измамната „схема“, така че телефонната връзка с него да стане невъзможна. Така също той преустановил употребата и на СИМ-картата, от чийто телефонен номер контактувал със св.Й. И., така че и последният да не може да осъществи връзка с него. Подсъдимият Д. Д. Д. деактивирал горепосочените ползвани от него й-мейли и skure адреси, за да не може и по този начин някое от измамените лица да се свърже с него. Самите обяви за работа към фирма „Solway Foods“ и към ТД „ВИСТА ВИТАС“ ЕООД той свалил/изтрил от всички Интернет-сайтове, в които бил публикувал същите.

Нито едно от всички гореизброени лица не отишло на обещаната му от подсъдимия Д. Д. Д. работна позиция, нито пък той имал изобщо намерение да съдейства по някакъв начин за това, като целта на подсъдимия била да ги въведе в заблуждение, да поддържа същото и в резултат на него всяко едно от множеството изброени лица да преведе сумите, които подсъдимият искал, като чрез тези актове на имуществено разпореждане подсъдимият да се обогати като средствата, набавени от измамените лица използва за свои собствени лични нужди.

Първостепенният съд е изяснил подробно и прецизно фактическата обстановка по делото, описана по тъждествен начин и в обвинителния акт на прокурора при РП-Перник, внесъл обвинението в съда, като от събраните по делото в хода и на досъдебното производство множество доказателства по един безспорен начин се установяват всички обстоятелства от значение за правилното решаване на делото-факта на извършване на престъплението, авторството на деянието, механизма на извършване, субективната страна на престъплението, личността на подсъдимия, както и конкретното многообразие от обстоятелства при които е извършено престъпното деяние, именно поради което и първостепенният съд е посочил, че самопризнанията на подсъдимия пред съда се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото и същото е било проведено в диференцираната процедура по чл. 371, т.2 НПК /Съкратено съдебно следствие/.

С оглед на безспорно установената фактическа обстановка и при отчитане на съдебното минало на подсъдимия, законосъобразно ПРС е квалифицирал извършеното от подсъдимия Д. Д. Д. деяние като такова по чл. **чл.210 ал.1 т.1** и **т.4** вр. **чл.209 ал.1** вр. **чл.28 ал.1** вр. **чл.26 ал.1** от НК.

ПРС е развил в мотивите на постановената присъда убедителни съображения, както за авторството на деянието, така и за обективната и субективната страна на престъплението. Тези изводи настоящата съд, изцяло споделя.

Правилно ПРС е посочил, че от събраните по делото гласни, веществени и

писмени доказателства, които са непротиворечиви помежду си, взаимно се подкрепят и допълват, се изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства.

Приетата по-горе фактическа обстановка, НЕ се оспорва в с.з пред въззивната инстанция от подсъдимия Д. Д. Д. и защитника му, напротив подсъдимият изразява съгласие с присъдата си /извън режима/, като моли същата да бъде потвърдена.

На следващо място, идва да се посочи, че настоящият състав на съда, също намира, че самопризнанията на подсъдимия Д. Д. Д., се подкрепят и кореспондират със събраните в хода на досъдебното производство доказателствен материал, като безспорно се доказва релевантните факти по обвинението, изложени и в обстоятелствената част на Обвинителния акт на прокурора при РП-Перник, поради което и делото е разгледано по реда на чл.371 т.2 от НПК при спазване стриктно правилата на цитираната дефинирана процедура от районния съд.

Фактическа обстановка, приета от първата инстанция и споделена и от настоящата такава, съдът намира за установена по несъмнен начин от целия солиден по обем, събран доказателствен материал по делото, в това число и самопризнанията на подсъдимия, както и от събраните в хода на Досъдебно производство № 47/2018г. по описа на ОД-МВР-гр.Перник доказателства: Справки за съдимост - том XX-ти от л.16 до л. 36 /като пред въззивната инстанция, съдът служебно е изискал и приобщил и актуална справка за съдимост на лицето/; Постановление за привличане на обвиняем - том XX-ти, от л.1 до л.3; Протоколи за разпит на обвиняем -Том XX-ти, л.5 и том XXI-ви от л.110 до л.112; Заверени преписи от протоколни определения на Районен съд - гр. Перник и Окръжен съд-гр.Перник относно вземане и изменение на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ - том XX-ти от 51 до л.58 от л.69 до л.73 и от л.75 до л.87; Писмен превод на документи от английски език на български език - том XIV-ти, от л. 49 до л.91 и показанията на свидетелите: М. М. Д., К. А. П., С. И., Й. В. И., Т. И. Г., В. И. Л., С. М. С., М. С. И., А. С. Б., Д. Й. М., П. П. Д., Е. В., С. И. Н., В. Е. В., И. Р. Й., Д. К. И., А. М. Д. Ю. М. Д., С. Я. С., В. В. В., М. Х. М., С. Н. Т., Й. Д. Д., О. Г. К., А. Х. Х., И. А. *** ов, И. Г. Ч., А. М. Г., М. М. Г. Е. Р. Д., Р. В. К., Л. Н. П., Й. Б. Г., М. И. К., Т. А. И., Б. И. И., П. Р. Х., К. А. Й., Д. Е. О., Б. М. Д., П. Г. Б., С. Д. Н., В. Е. Н., А. Б. Г., Х. А. З., П. Д. Г., М. С. Л., Т. И. З., Д. Г. Б., Ю. Ш. Д., А. Ю. Б., А. В. М. , както и приетите по делото експертни заключения, както следва: СЪДЕБНО-ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА-Том II-ри, л.28 -ДП, СЪДЕБНО-ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА-Том II-ри л.33-ДП, СЪДЕБНО-СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА-Том II-ри л.43 и том XIV-ти, л.95, СЪДЕБНО-ГРАФИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА - Том. XXI-ви, л. 20 и ВИДЕО-ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА -Том XXI-ви, л. 70/ и веществени доказателства: /Преносим компютър „Sony Vaio“, модел: "SVF153B1YM" със захранващ кабел; Преносим компютър „Toshiba“, модел: „Satellite A200-1HV" със сериен №***, със захранващ кабел; Мобилен апарат „Nokia“, модел „1616-2“, без заден капак-ИМЕЙ :*** с батерия и СИМ карта на „Lebara" и номер: ***; Мобилен апарат (смарт) „Nokia“, черен на цвят със сензорен дисплей; Рутер „TP Link“, модел „TL-WR740N“, сериен №***, антена и захранващ кабел; Зарядно устройство WESTERN модел: "2CM43-2100"; 4бр. с неразопаковани опаковки със СИМ карти, „Lebara mobile" с мобилни номера ***; ***; *** и ***; брой ПЛАСТИКА за СИМ карта, „Lebara mobile" с разопакована опаковка с мобилен номер: ***; 1 брой СИМ карта на „Vivacom" със сериен номер: ***; 1 брой СИМ карта на „Vectone" със сериен номер: ***; брой СИМ карта „Lebara mobile" с номер: ***; 2броя пластики за СИМ карти на „Vivacom" „Vectone“; Банкова карта VISA Electron, издадена от „Fibank" №*** на П. Н. „Виста Витае" ЕООД с два плика и данни за пин код; Употребяван портфейл, кафяв на цвят, съдържащ визитки, карти за отстъпки, БАНКОВА КАРТА VISA DEBIT, с №***, издадена от TSB на Д.Д., СИМ карта „Lebara", с номер: *** и бележки; Тетрадка с черни дебели корици и спирала със записки; Приемо-предавателен протокол от 07.01.2015г. между С. И. Х. и Д. Д. Д.; Заложен билет № *** от

21.09,2014г., издаден от заложна къща „Алекс и Дилян 3"ЕООД на заемател Е. Х. Г.; Товарителница, издадена от Еконт експрес № *** с подател „Виста Витас" ЕООД и получател Й. Й.; Договор за достъп до Интернет, сключен на 17.01.2015г., между ЕТ „Унакс-Юрий Йорданов" и Д. Д. Д. с КВИТАНЦИЯ за платена такса за периода от 16.01,2015г. до 17.02.2015г.

При така изложената фактология, съотнесена към самопризнанията на подсъдимия, съдът правилно е счел, че подсъдимият е извършил от обективна и субективна страна, престъплението, за което му е било повдигнато обвинение, като правилно е определил и правната квалификация на същото, като такова по **чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК.**

При решаването на въпроса за наказателната отговорност на подсъдимия и размера на наказанието, което следва да се наложи, обаче, настоящият състав на съда, намира, че протестът на прокуратурата се явява основателен, като в този смисъл, съдът намира, че следва да изложи следното:

ПРС като е съобразил императивната разпоредба на чл. 373, ал.2 от НПК и визираните в чл. 54 от НК предпоставки при съпоставяне на степента на обществената опасност на деянието и на дееца и при отчитане на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, е определил наказателната отговорност при смекчения режим на чл. 58а от НК. Като е определил наказание от 3 години и 3 месеца "лишаване от свобода", т.е. под средния размер предвиден в закона /1-8 г./, като е намалил това наказание с 1/3 и е наложил наказание " лишаване от свобода " за срок от 2 години и 2 месеца ЛОС.

Съдът при индивидуализацията на наказанието наложено на подсъдимия е отчел,като смекчаващи отговорността обстоятелства относно подсъдимия Д. Д. Д., ЕГН: ***** следните такива-семеиното положение/семеен с две деца/, трудовия му статус/*** на фирма/,както и не на последно място-значителния изтекъл период време от извършване на деянията до момента/2014-2015г./-период време през който е текло досъдебното производство с оглед: мащабите на същото разпространено из цялата страна, времеви затруднения чиято функция са избледняване на отделни доказателства-спомени-възприятия и субективни такива/много свидетели са извън страната/, като направеното самопризнание в с.з съдът не е отчел, като смегчаващо обстоятелство, а изискуема предпоставка за реда по който е даден ход на делото. Посочените и приети смекчаващи обстоятелства правилно ПРС е посочил, че не са изключителни или да имат характер на многобройни такива,но същите се имали в предвид от състава при определяне на размера на наложеното наказание.

Като отегчаващо вината състава обстоятелство ПРС е отчел-обремененото съдебно минало на подсъдимия като е посочил, че същият е осъждан многократно-10-десет пъти и допълнително е освобождаван по реда на чл.78а НК и веднъж е осъждан като непълнолетен/, както и немалката стойност на причинените вреди-18 982,07лева /осемнадесет хиляди деветстотин осемдесет й два лева и седем стотинки/,наличието на още две допълнителни производства-незавършени към момента/които съдът е приел

като лоши характеристични данни/, мащабите на деянията разпръснати из цялата страна/градовете: И., С., Р., В., Б., П., Д., С., Г., В., В., Г., С., П., П., С., А., З, З., С. и П./- част от които сходни със вече налични осъждания-измами и формиращи квалификацията по чл.26 ал.1 НК-продължавано престъпление/, както и изцяло невъстановената сума-причинени вреди /никакво възстановяване/. Не на последно място е и криминалният статус на подсъдимия изиграл роля на своеобразен “опит-квалификация” в процесната му дейност обективиран в присъди издадени от съдилищата по цялата територия на страната.

Съдът е посочил, че всички наложени до момента наказания и тяхното изтърпяване не са имали необходимия поправителен и превъзпитателно-възпиращ ефект върху подсъдимия. Напротив видно било, че извършеното престъпление по настоящото дело се отличавало със съществена предварителна подготовка, намиране на „междинни звена“ /свидетели стоящи, между пострадалите и подсъдимия/ които да опосредяват връзката между измамените и него, както и да съсредоточават безопасно паричните потоци преди постъпването им до крайната точка-подсъдимия, използване на „заблуждаващи факти и обстоятелства-използване на „пряко невидим контакт“,чрез социалните мрежи и телефони/част от тях с български номера, а част с английски такива/, легендиране причината за преводите/избягване на данъци/,унищожаване на документи за парични преводи с оглед не оставане на писмени следи, представяне с други имена, изпращане на снимки на апартаменти“/свързване на кандидатите за работа по-между им,поддържане перманентна връзка с всеки от кандидатите до определен момент на прекъсване на всякаква връзка с тях/, които да формират доверие у пострадалите, провеждане на разговори по „Вайбър“ без показване на камери/пред никого и нито веднъж/ и множество други такива, формирани от опита на същия от една страна на база предходни осъждания, а от друга страна на формиран опит с оглед реално пребиваване в съответните държави респ. изучаване на съответни процедури и механизми,както и наличие на съответни интелектуални способности-познания на език, логическа мисъл и др.

Задълбочената подготовка, която подсъдимият е проявил, според ПРС, използвайки доверието на хората/в отделни случаи представяйки се за длъжностно лице-провайзор/, водели единствено и само до извод за извършване на действия сериозно обмислени и премислени,обезпечени със съответни прийоми и действия в никакъв случай не на спонтанност,включващи намиране на съответни средства за осъществяване на взетото решение и крайната му реализация без скрупули и емоции. Самите му отделни действия съдът е счел, че са съобразени и адаптирани с множество фактори /наличие на камери около банки,избягване доближаването си до тях,чрез действия извън обсега им и др./. Всички рискове са пресметнати и сведени до екзистенциален минимум, отнесени към затрудненото положение на субекта на посегателство.

Предвид изложеното и направеното самопризнание, съдът е наложил горещитираното наказание на подсъдимия-над законовия минимум към средата на осн. чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл.54 вр. чл.58а ал.1 от НК /както самият съд е посочил в мотивите си/, **като** е осъдил подсъдимия на наказание “Лишаване от свобода“ за срок 3/три/години и 3/три/месеца, който срок редуцирал, като намалил с 1/3 и определил окончателно наказание в размер на 2/две/години и 2/два/месеца, като на осн. чл.57 ал.1 т.2 б“в“от ЗИНЗС, му определил, първоначален „СТРОГ“ режим на изтърпяване на така определеното му наказание “ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА” с оглед, че се касае за деяние извършено повторно/след като е бил осъждан по НОХД № 1111/2014г. по описа на Районен СЪД-гр.П.-Влязъл в сила на дата 08.04.2014г. и по НОХД № 1110/2014г. по описа на Районен съд-гр.П.- Влязъл в сила на дата 08.04.2014г./ и същото е било извършено в условия срок на горните такива, както и сбора от наложените наказания надвишава 2/две/години.

Настоящият състав на ПОС, също приема, че извършеното от подсъдимия Д. Д. Д.-ЕГН: ***** деяние по чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК е доказано по категоричен начин/налице е повторност на деянието,налице е и квалификация елемент “длъжностно лице“,както и всички изискуеми признаци определени от законодателя/, поради което и правилно е бил признат за виновен по повдигнатото му обвинение.

Частично споделени от въззивната инстанция са решаващите изводи на първоинстанционния съд в санкционната част на присъдата. В тази връзка въззивният съд намира обаче за основателно искането на прокуратурата за увеличаване на наложеното наказание на подсъдимия, като настоящият съд счита, че макар и много подробно и обосновано ПРС да е изложил доводи, кои обстоятелства отчита като смекчаващи такива, кои като отегчаващи, то при явен превес на отегчаващите вината обстоятелства, съдът е определил и наложил едно крайно снизходително наказание на подсъдимия, което следва да бъде коригирано чрез завишаването му. Съдът намира, че правилно ПРС е посочил кои са отегчаващите вината обстоятелства, които настоящият съд не намира основание да преповтаря като изцяло споделя същите, на при такава широка гама отегчаващи вината обстоятелства налагането на наказание под средния размер, предвиден по състава, за който подсъдимият е бил привлечен към наказателна отговорност съдът намира, че е проява на доза снизходителност към подсъдимия, поради което и с оглед целите на специалната и генералната превенция по чл. 36 от НК, наказанието на подсъдимия следва да бъде увеличено, като ПОС счита, че наказание от 5 години и 3 месеца, което след редуцията от 1/3 с оглед проведеното по съкратената процедура по чл.371, т.2 НК, се наложи наказание ЛОС в размер на 3 години и 6 месеца, се явява справедливо и адекватно, както на обществената опасност на деянието, така и на дееца. За да завиши наказанието в посочения смисъл, и определи същото преди редуцията в такова над средното предвидено наказание по състава /от 1 до 8 г/, съдът съобрази следното: На първо място, както правилно посочи прокурорът от ОП-Перник в пледоарията си пред настоящата инстанция, то за подсъдимия е налице едно единствено смекчаващо вината обстоятелство и това е времеви период на протичане на разследването по делото. Съдът напълно споделя този довод, като еднозначна е

практиката на Върховната съдебна инстанция и на Европейския съд, че дългото протичане на разследването по делото, следва да се счита като самостоятелно основание и довод за намаляване на наказанието на подсъдимото лице, тоест като смекчаващо вината обстоятелство. Настоящата инстанция, напълно споделя този довод, и практиката на съдилищата в посочения смисъл, като намира обаче, че в ремарк следва само да посочи, че действително престъпната дейност към която е съпричастен подсъдимия се е развила в периода- от 10.12.2014г. до 27.02.2015г., като досъдебното производство е образувано срочно след това – м. 3, 2015 г., като времетраенето на същото е обусловено от усложнената фактология на самата престъпна дейност на подсъдимия, което се е развивало в рамките на цялата страна в множество градове- в градовете: И., С., Р., В., Б., П., Д., С., Г., В., В., Г., С., П., П., С., А., З, З., С. и П. в условията на продължавано престъпление, спрямо над 30 лица /36/- пострадали от същата, тоест изложените фактори са повлияли пряко върху продължителността на разследването, като видно от материалите в ДП, то множество разпити на лица са извършвани в различни градове, в това число и по делегация и окомплектоването на цялата, солидна по обем доказателствена съвкупност е била трудоемка задача за органите на досъдебното производство. Допълнително затруднение, довело до протяжност на разследването е и че видно от цитираните по-горе експертни заключения, то по делото са били извършени цял набор от такива, което също в темпорален порядък е довело до забава на приключване на досъдебното производство в кратки срокове, още повече че на органите на досъдебното производство е вменено задължение за извършване на всестранно, пълно и обективно разследване по делото, което и същите съдят намира, че са извършили в настоящия случай. Следва да се посочи, както е отбелязал правилно и ПРС, че самата дейност на подсъдимия е била усложнена по своя характер, като същият освен, че я е разпрострял спрямо множество лица на солидна територия- из цялата страна, е използвал и междинни звена и ресурси за реализацията ѝ / наемал е квартира, използвал е чужда самоличност, разкрити са банкови сметки на имена на лица, различни от подсъдимия, набавял си е множество СИМ-карти, използвал е Интернет за отдалеченост от комуникация с жертвите и скриване на истинската му самоличност и др/. Всички тези фактори, освен на плоскостта на времетраенето на разследването следва да се отчетат и на още една плоскост, а именно охарактеризираща подсъдимия, като една личност с усложнено престъпно мислене, трайно установени криминогенни навици и дълбоко изградено измамливо мислене- създаване на замислена измамна схема за въвеждане в заблуждение с цел набавяне на имотна облага на множество лица. В този смисъл, видно от актуалната справка за съдимост на лицето, изискана по делото и пред ПОС, то се установява, че същият е осъждан 12 на брой пъти общо- действително както ПРС е отчетел, едно от осъжданията е като непълнолетен и два пъти спрямо него е бил прилаган института на чл. 78а НК, но самата съдимост на лицето очертава същото като личност с дълбоко изградени и вкоренени престъпни навици и престъпно мислене, което е видно и от комплицираността на деянията, които е извършил обект на настоящия казус. Нещо повече, видно от справката за съдимост на лицето, то се вижда недвусмислено, че същият трайно не спазва установения в страната правов ред, като амалгамата от престъпленията, за които е бил осъждан са в различни глави на Наказателния кодекс. Следователно, се налага обоснован извод, че подсъдимият Д. Д. Д., няма морални прегради, които да го препятстват да нарушава установения законов ред, и обществените отношения, които същият с престъпната си дейност, датираща от непълнолетието му и нестихваща понастоящем, а напротив усъвършенстваща се, говори за лице с висока степен на обществена опасност, като такава е и обществената

опасност на самите деяния /повечето от които особено след 2014 –г се отличават с усложнена престъпна дейтелност- продължаващи престъпления, реализирани спрямо повече от едно лица, измами за които лицето по идентичен начин е въвеждал в заблуждение пострадалите в това число и с постановени актове от 2016 г. за деяния от 2013 г. тоест преди настоящите от 2014-2015 г., където подсъдимият е използвал същата измамна схема и др./, и следователно спрямо него репресивният апарат на държавата следва да намери адекватно и справедливо изражение, за да се постигнат целите на чл. 36 НК и да се превъзпита същият да спазва законите в страната и да не нарушава правата на останалите граждани в социума. Интересен е и генезисът на развитието на престъпните навици на подсъдимия, като видно от съдимостта му- престъпленията, за които са му били налагани наказания от различни съдилища в страната, са в една широка палитра- от престъпления против собствеността, през престъпления против транспорта, престъпления против личността /чл.144, ал.3 НК/, но безспорно впечатление прави, усъвършенстването на същия в извършването на измами, като видно от справката за съдимост на лицето интензивността им е впечатляваща както по време, така и по размери и в близки времеви периоди – в това число и 3 /три/ такива-НОХД № 1111/2014г. на РС-гр.П., НОХД № 1110/2014г. на РС-гр.П., НОХД № 2058/2014г. на РС-гр.Б. /виж относно справката за съдимост- **Решение № 410 от 26.01.2015 г. на ВКС по н. д. № 1284/2014 г., II н. о., НК, докладчик съдията Л. С.-**,*Справката за съдимост е писмено доказателствено средство, с което се установява съдебното минало на конкретно лице и данните в него са от съществено значение при решаване на въпроса за квалификацията на деянието за определяне на наказанието.*”./, които условни срокове са били в изпълнение по отношение момента на извършване на процесното деяние от една страна и от друга, че самите присъди за привеждане са в съвкупност по-между си, както и с оглед липсата на пълни данни касаещи същите/касае се за присъди от различни съдебни райони/, не е било извършено заседание по реда на чл.306 ал.1 т.1 и т.2 от НПК. Тоест за подсъдимия е налице една много интензивна по своя характер и вид престъпна дейност, вече усъвършенствана в посока –измама на лица, която видно от описаното в справката за съдимост на лицето, досежно измамите, се реализира по сходен до степен на идентичен алгоритъм, чрез въвеждане в заблуждение на различни лица, че подсъдимият ще им намери и

осигури работа в чужбина, като целта е посредством създадените неверни представи у лицата, същите да извършат актове на имуществено разпореждане и с това да им се причини имотна вреда, а подсъдимият действащ с дълбока користна цел, да си осигури имотна облага, която да разходва за собствените си нужди и цели, като вероятно част от парите, натрупвани от началните измами, същият е „инвестирал” в усъвършенстващата се схема по измама на следващи лица, като по делото няма категорични данни лицето да е трудовоангажирано и да реализира доходи от законна дейност /макар и ПРС да е посочил, че същият е *** на фирма, като дори и това да е така, то определено не се касае за фирма, която оперира с дейност носеща доходи на подсъдимия, който очевидно се е издържал за периода от измамливата си дейност/. Следва да се посочи, в този смисъл, че съдът не споделя и другото посочено от ПРС смекчаващо вината обстоятелство, а именно, че подсъдимият бил семеен с две деца, което последният застъпва като довод за искане за смяна на режима му на изтърпяване на наложеното му наказание и пред ПОС. По делото съдът не намира, категорични данни, че подсъдимият е женен/ респ. във фактическо съжителство и има законородени признати от него деца /липсват категорични писмени доказателства в посочения

смисъл в ДП и пред първата инстанция, напротив в разпита си св. М. Д. стр. 29 от ДП сочи, че подсъдимият живее във фактическо съжителство с „Евдокия и имат момиче на две години“.., но изрични писмени доказателства в тази насока не са представени /в това число и актове за раждане на дете- деца//, но дори и да се приеме, че тази информация е достоверна, то очевидно същата не е препятствала подсъдимия да извършва една изключително интензивна и мащабна престъпна дейност, засягайки правата и интересите на изключителен набор от граждани. Следователно, настоящият съд намира, че следва да подчертае, че освен продължителността на производството по делото, то други смекчаващи вината обстоятелства за Д., съдът не намира, че са налице. Поради, което и наказанието, което следва да му се наложи следва да бъде при изключителен превес на отегчаващите вината обстоятелства и както ПРС е посочил, при хипотезата на чл. 54 НК, като чл. 55 НК, е абсолютно неприложим в случая, видно от всичко дотук изложено за подсъдимия.

Същевременно, извън вниманието на първостепенния съд е останала високата стойност на имуществените вреди, причинени с деянието, която е съществена негова характеристика, и което обстоятелство следва да бъде оценено като допълнително отегчаващо отговорността обстоятелство, което макар и посочено от ПРС не е отчетено с необходимата тежест. Подсъдимият е оцетил 36 лица с различни суми /повечето под или близо до средната минимална работна заплата за страната за периода/, но като се има предвид, че се е касало за лица, търсещи работа, тоест финансово затрудните и че без всякакви скрупули подсъдимият е събирал от тях последните им средства за препитание, то това допринася за негативната конотация за личността на подсъдимия. Следва да се посочи, че размерът на общата нанесена вреда е солиден- 18 982, 07 лева, при МРЗ за страната за периода на деянията- за 2014 г. и 2015 г-- **1.01.2015 - 30.06.2015-360.00-ПМС№ 419/17.12.2014 г., 01.01.2014 - 31.12.2014- 340.00, ПМС № 249/31.10.2013 г.**, тоест самият размер на причинените щети е самостоятелно основание съгласно практиката на ВКС да се счете, че е налице едно изключително отегчаващо вината обстоятелство, като видно и от квалифициращите прицнаци на състава на престъплението- то същото е извършено повторно, от лице представящо се за длъжностно такова и при немаловажен случай. Така изложените аргументи, водят до извод не само за приложение на чл. 54 НК при определяне на наказанието в законовите предели, но и сочат на необходимост от завишаване на държавната репресия спрямо лице с висока степен на обществена опасност, каквото се явява подсъдимия и налагащи едно по-интензивно пенитенциарно превъзпитание на същия и изолация от социума, която да способства са преосмисляне на ценностите му.

На следващо място, следва изрично да се отбележи, че направеното от подсъдимия самопризнание се отразява в задължителното намаляване на определеното наказание с оглед проведената диференцирана процедура по глава двадесет и седма, поради което не може да бъде взето предвид повторно като смекчаващо обстоятелство, като разкаянието на подсъдимия, съдът и не кредитира предвид липсата на конкретно поведение в този смисъл/ пример желание за репарация на вредите, което би било и голословно/. Като отегчаващо вината обстоятелство следва да се отчете, че се касае за престъпление, засегнало важни обществени отношения и за престъпни деяния, които са

широко разпространени в обществото понастоящем.

Служебното положение, което Д. Д. Д. е твърдял спрямо част от пострадалите, че притежава - „супервайзър“ , „****“ и „мениджър“ в търговско дружество - се явява такова, отговарящо на критерия за „длъжностно лице“, регламентиран в нормата на чл. 93, т. 1,6. „б“ НК и също води до квалифициране на състава като по-тежък такъв.

Представянето от страна на обв. Д. Д. Д. като „длъжностно лице“ се е отразило съществено върху степента на обществена опасност на цялото престъпление - такова позоваване е било направено пред немалък брой от измамените лица, а и тъкмо това позоваване е спомогнало в съществена степен създаването и поддържането на неверните представи у тези лица, желани от Д.Д..

От субективна страна престъплението е извършено от обв. Д. Д. Д. с пряк умисъл като форма и вид на вината, като ПОС се солидаризира в този смисъл с изложеното от първата инстанция.

Следва да се посочи и че разпитан в качеството на обвиняем Д. Д. Д. се възползвал от правото си да даде обяснения, като не се признава за виновен по така повдигнатото му обвинение, като едва в съдебна фаза настъпва трансформация на поведението му и признание на вина, което макар и да не може да се третира в ущърб на подсъдимия е индигнация, че неговото разкаяние не лежи на достоверна плоскост, а цели по-скоро по-снизходително наложено наказание.

Отегчаващи отговорността обстоятелства по отношение на обв. Д. Д. Д. - наличието на продължавано престъпление, осъществено с близо 35 деяния; наличието на десетки пострадали лица; високият размер на причинените имуществени вреди; наличието на изключително внимателно обмислена реализация на престъпното начинание - с набавяне на множество необходими пособия, вземане на мерки за прикриване самоличността на дееца, системна подмяна на ползваните телефонни номера и „буферни“ лица и т.н.; безскрупулното погазване на доверието на десетки граждани из цялата страна; обхватът на престъпната дейност - на територията на цялата страна; продължителността на престъпната дейност - ежедневно осъществявана в продължение на месеци; изключително тежко обремененото съдебно минало на обв. Д. Д. Д. - многократно осъждан за разнообразни престъпления; неколkokратно осъждан за същото по вид престъпление /не просто измама, а измама по идентична схема/; наличието на нарушен изпитателен срок по условна присъда, постановена само няколко месеца по-рано за същото по вид деяние; отрицателните характеристики на личността на обв. Д. Д. Д.; наличието на други висящи наказателни производства против обв. Д. Д. Д.; системният характер на извършването - превърнат в траен източник на противозаконни доходи; наличието на няколко квалифициращи обстоятелства по повдигнатото му обвинение.

Тук следва да се посочи, че обект на престъплението измама са обществените отношения, свързани с упражняването на правото на собственост. Измамата е имуществено престъпление и е свързана с набавяне на имотна облага за дееца или за друго и причиняване на имотна вреда на друго лице. В завършения си вид престъплението винаги има за последица имотна вреда.

От обективна страна, изпълнителното деяние по ал. 1 /каквато е и настоящата

хипотеза/ може да бъде осъществено в две форми. Първата е възбуждане на заблуждение, т. е. създаване на начални неверни представи у пострадалия относно съществуването, несъществуването или естеството на определени факти и обстоятелства от обективната действителност, свързани с основанията или условията, при които се осъществява имущественото разпореждане. Ако не беше създадена тази неверна представа, пострадалият не би се разпоредил с имуществото си.

Втората форма е поддържане на заблуждение, т. е. затвърждаване на подобни неверни представи, които са съществували изначално в съзнанието на жертвата или вече са били създадени от подсъдимия или от друго лице. Възможно е да бъдат осъществени едновременно и двете форми на изпълнително деяние и това е най-често срещаната хипотеза – деецът след като е възбудил заблуждение, по-нататък да поддържа тези неверни представи. В случая подсъдимият и е въвел лицата в заблуждение и продължително и настойчиво е поддържал същото, което също сочи на завишена опасност на дееца.

Субект на престъплението може да бъде всяко наказателно отговорно лице, за осъществяване на имуществено разпореждане, вследствие на тези създадени неверни представи адресатът на измамата предприема имуществено разпореждане – за своя или за чужда сметка, като последица от това имуществено разпореждане се стига до имотна вреда за него самия или за трето ошетеното лице, с чието имущество той има право да се разпорежда. В случая подсъдимият на случаен принцип, почти безразборно е избирал своите „жертви“, което говори за абсолютна безскрупулност на извършване на деянието.

Вследствие на посоченото въздействие от страна на дееца измамените лица са осъществявали актове на имуществено разпореждане с исканите от същия средства, в резултат на което за тях е настъпила имотна вреда, а за него набавени средство с користна цел- облага.

Измамата следва да се подчертае, че е и резултатно престъпление – вследствие на въздействието върху пострадалия, той извършва акт на имуществено разпореждане, което не би направил, ако имаше верни представи относно действителното положение на нещата (в този смисъл и Р. 337-77-I и Р. 48-96-I) и по този начин претърпява имотна вреда. Престъплението е довършено с неоснователното излизане на имуществото от патримониума на пострадалия или на друго лице, с чието имущество се разпорежда измаменият. От всичко дотук изложено се налага извод, че подсъдимият Д. от обективна и субективна страна е реализирал фактическият състав на престъпление по смисъла на

чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК

По тези съображения и настоящият съдебен състав намира, че на подсъдимия следва да се определи наказание ЛОС в размер от 5 години и 3 месеца, което след редуцирането му с 1/3 следва да бъде определено на основание чл. 58а, ал. 1 от НК, като бъде намалено с една трета в размер на **3 години и 6 месеца** ЛОС, което да се изтърпи при „строг режим“, съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б“в“ от ЗИНЗС. Тук във връзка с изложеното искане от подсъдимия Д. пред съда, да му бъде определен

общ режим за изтърпяване на наказанието, то съдът счита, че предвид всичко дотук изложено досежно високата обществена опасност както на подсъдимия, така и на извършените от него деяния, също отличаващи се с висока степен на обществена опасност и силна интензивност на засягане правата на гражданите, то единственият адекватен и законов режим, при който подсъдимият Д. следва да изтърпи наложеното му наказание е „строг ” такъв, както правилно е определил и ПРС, като е изложил и доводи за приложимата хипотеза, които настоящата инстанция споделя и не намира основание да преповтаря, като съдът счита, че следва да посочи, в тази връзка и релевантна съдебна практика по въпроса / така съгл. **Решение № 125 от 2.07.2019 г. на ВКС по н. д. № 512/2019 г., III н. о., НК, докладчик председателят К. М.**-, „Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" ЗИНЗС, строг режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода се определя на осъдените за умишлени престъпления, когато не са изтекли повече от 5 години от изтърпяване на предходното наложено наказание лишаване от свобода, което не е било отложено на основание чл. 66 от НК, независимо от реабилитацията”, **Решение № 108 от 21.05.2019 г. на ВКС по н. д. № 381/2019 г., II н. о., НК, докладчик съдията Т. С.**-, „За умишлени престъпления, извършени в изпитателния срок на условно осъждане, което по правило трябва да се изтърпи отделно, ако сборът от двете наказания лишаване от свобода надвишава две години, трябва да се наложи първоначален строг режим на изтърпяване на втората санкция” /каквато е и настоящата хипотеза/, **Решение № 28 от 20.02.2019 г. на ВКС по н. д. № 41/2019 г., II н. о., НК, докладчик съдията Б. Т.**

Следователно, неоснователно е искането на подсъдимия за променя на режима му от строг в общ такъв, още повече, че при посочената съдимост на лицето, това е напълно неприложимо и с оглед обществената му опасност. Първоначалният „строг” режим за изтърпяване на наказанието на основание чл.57 ал.1 т.2 б“в“ от ЗИНЗС е правилно определен от ПРС и в тази си част присъдата е правилна и следва да се потвърди.

Същата следва да бъде изменена както съдът изложи по-горе мотиви само досежно наложеното наказание, като същото бъде увеличено от 2 години и 2 месеца / сред редукцията от 1/3/ на наказание ЛОС в размер на 3 години и 3 месеца ПРЕД ПРС/ В следния размер- 5 години и 3 месеца или сред редукцията от 1/3/ на наказание ЛОС в размер на **3 години и 6 месеца**, каквото окончателно наказание намира ПОС, че следва да наложи на подсъдимия Д... Наказание в посочения размер, съдът намира за справедливо определено и издържа критерия за съответност на наказанието, регламентиран в принципа на чл. 35, ал.3 от НК.

Наказание в такъв размер според въззивния съд отговаря на конкретната обществена опасност на подс. Д. и на извършените от него деяния, като успешно може да постигне целите на [чл. 36 от НК](#).

В този смисъл следва да бъде изменен атакуваният първоинстанционен съдебен акт, като се увеличи наложеното на подс. Д. наказание за престъплението по **чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1** от НК от 2 години и 2 месеца / сред редукцията от 1/3/ на наказание ЛОС в размер на 3 години и 6 месеца /получена след редукцията от определено от ПОС НАКАЗАНИЕ от – 5 години и 3 месеца/. Наказание в посочения размер, съдът намира за съответно и на целите на чл.36 НК.

Промененият срок на наказанието лишаване от свобода не налага

промяна на определения на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС от първата инстанция първоначален строг режим на изтърпяване.

Мотивиран от горното и на основание чл. 337, ал.2, т. 1, вр. чл. 334, т. 3 от НПК, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260044/08.7.2021 г., постановена по НОХД № 00660/2021год описа на Районен съд – Перник, като **УВЕЛИЧАВА** наложеното на подсъдимия Д. Д. Д.-род. на *** в гр.Б., настоящ и постоянен адрес: ****,***,***, ***, ***, ***, длъжност и месторабота-„***“ на ТД„Салюшън Фор Ю-България“ООД, ЕГН: ***** наказание за престъплението по **чл.210 ал.1 т.1 и т.4 вр. чл.209 ал.1 вр. чл.28 ал.1 вр. чл.26 ал.1** от НК вр. Чл. 54, ал.1 НК, от 2 години и 2 месеца лишаване от свобода на **3 /три/ години и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода.**

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението е окончателно.

На основание чл. 340, ал. 2 от НПК да се изпрати писмено съобщение на страните за изготвяне на въззивното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____